

פניסאים

■ הגות ■ עיון ■ ממוש

ב"ה. ט"ז אייר - ל"ג בעומר התשע"ו, שנת הקהל. מחיר: 10 ש"ח

2

08

עמוד ההודאה
הפרטים המלאים
על בית-הדין הגדול
בירושלים

16

צ'אלמרים גאולתיים
מסה מאלפת
בעקבות חצי יובל
ל"דרך הישרה"

25

מתקלים
כל ההודאות וההנהגות
להקהל ל"ג בעומר

גאולה
שלמה
תגאלנו
בזכות אדוננו
בר יוחאי

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

כולנו מפיצים!

עלוני ל"ג בעומר בצורת מדורה חדש! 	פוסטר ל"ג בעומר חדש! 	ספרונים חדש! 	חולצה וכובע 	עלוני תוכן לחג השבועות
עלון משיח 	שלט משיח עוד מעשה קטן שמשונית 0.45/1.6 מ' 	חברות נבואה היום ולראות משיח חזיר מסובסד 	עלוני הקהל 	עלון משיח עוד מעשה קטן
דוכני משיח איכותי 	כרטיסי משיח 	שקיות משיח עוד מעשה קטן... והוא בא! 	סטיקרים משיח 	עלוני משיח עוד מעשה קטן
ספר תקע בשופר גדול חדש! 	סטיקרים ושלטים כמו ב770 חדש! 	עלון משיח ברוסית חדש! 	מדבקות משיח - אנגלית ורוסית חדש! 	עלון משיח עוד מעשה קטן
יב הפסוקים A3/A4 	ערכה להדבקה לקיר מבצע יום - הולדת חדש! 	שקית פעקלאך לתספורת/זימולדת 	קריאת שמע לפעוטות 	ברכת המזון לפעוטות
פלקט אייר 	פלקט סיון 	שלט יחי רצון יחי גודל 2.5/0.25 מטר גודל 2/0.25 מטר 	לוח ספירת העומר 	סידור לילדים חדש!

מוצרי Mamesh לג'ני לחודשי אייר סיון

Mamesh.org • 077-5123-770 © Mamesh
להרשמה עבור קבלת הודעות על מוצרים חדשים: info@mamesh.org

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

במקום הקדמה

יפרסמו בכל מקום ומקום

ההוספה בלימוד התורה בעניני משיח והגאולה ("מלכות שבתפארת") היא הדרך ישרה לפעול התגלות וביאת המשיח והגאולה בפועל ממש.

ועל של פועל באתי - ובודאי יעוררו ויפרסמו בכל מקום ומקום:

כדי לפעול התגלות וביאת המשיח תיכף ומיד - על כל-אחד-ואחד מישראל (האנשים - הן יושבי אוהל (יששכר) והן בעלי עסק (זבולון), וכן הנשים והטף, כל חד וחד לפום שיעורא דילי להוסיף בלימוד התורה (במיוחד) בעניני משיח וגאולה.

ומה טוב - שהלימוד יהיה (ברבים) בעשרה, כי נוסף על המעלה דעשרה שיושבים ועוסקים בתורה שכנה שרויה ביניהם, יש מעלה מיוחדת כשלומדים עניני משיח והגאולה ברבים בנוגע להתפעלות והשמחה ברגש הלב, שעל-ידי-זה הולכת וגדלה ההשתוקקות והציפיה לביאת המשיח.

ועוד ועיקר כפשוט - להוסיף בקיום המצוות בהידור, ובמיוחד בההידור במצות הצדקה (כללות כל המצוות) ש"מקרב את הגאולה".

וכדאי ונכון לקשר ההוספה בצדקה עם ההוספה בתורה בעניני משיח והגאולה - על-ידי-זה שההוספה לצדקה היא מתוך כוונה לקרב ולזרז את הגאולה, כיון שכוונה זו כשלעצמה היא חלק מלימוד התורה בעניני הגאולה - הלימוד (במחשבה - מזמן לזמן) דמאמר חז"ל "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה".

ויהי-רצון שההחלטה בכל הנ"ל תמהר ותזרז ותביא תיכף ומיד את התכלית והמכוון - התגלות וביאת המשיח בפועל ממש, תיכף ומיד ממש.

(שבת פרשת תזריע-מצורע התנש"א)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

תוכן הענינים

- 04 דבר מלכות / אהבת ישראל
- 06 הלכה וגאולה / ספירת העומר
- 07 פובוצליסטיקה / חביבותיה דרשב"י
- 08 תורת הגאולה / עמוד ההוראה
- 12 מעשה בפועל / קמפיין מוניות הגאולה
- 16 הגות / בהמה ירושלמית
- 18 בשדה השליחות / ענין של רבע שעה
- 19 נזכרים ונעשים / חצי יובל לקבלת המלכות
- 24 טאפארו דא פלאחו / עסק חי
- 25 שנת הקהל / מתקהלים לכבוד רשב"י
- 28 סקירה / פאראד שלא מן המנין
- 31 איינציקער זאך / כ"ח חי ועכשווי

פנסאים

בשאון היוצא-לאור מזמן לזמן בכדי לחזק את המחשבה דיבור ומעשה בשליחות היחידה קבלת פני משיח צדקנו

הופק ויצא-לאור על-ידי מרכז ההפצה בארץ-הקודש - (ע"ד) © כל הזכויות שמורות למידע, הרשמה או תרומה להפקות והפעולות של Mamesh: טלפון: 077-5123-770 | פקס: 073-2412-770 דוא"ל: info@mamesh.org | אתר: www.mamesh.org מען למכתבים: ת.ד. 951 פתח-תקוה

ט"ו אייר תש"א. 25 שנה לחלוקת הדבר מלכות

אהבת ישראל הקשר בין פסח שני לל"ג בעומר

אודות ה"אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם" (שע"י טענתם "למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן ה' במועדו", נתחדש הציווי דפסח שני, שתוכנו "עס איז ניטא קיין פארפאלן") – איתא בגמרא¹ ש"חל שביעי שלהן להיות בערב פסח, שנאמר² ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא, ביום ההוא הוא דאינן יכולין לעשות, אבל למחר יכולין לעשות" (בזמן האכילה – היו כבר טהורים, אלא, שבזמן השחיטה – עדיין היו טמאים).

ועל-פי-זה נשאלת שאלה פשוטה:

מכיון ש"חל שביעי שלהן להיות בערב פסח" (ולא שנטמאו בו ביום) – מדוע לא פנו למשה עם הטענה "למה נגרע גו" כמה ימים לפני-זה, אלא המתינו עד לרגע האחרון, ארבעה עשר בניסן, זמן החיוב דקרבן פסח?!

זאת ועוד:

מצינו כמה דעות בגמרא³ מי היו האנשים הטמאים – "אותם אנשים מי היו, נושאי ארונו של יוסף היו, דברי ר' יוסי הגלילי, ר' עקיבא אומר מישאל ואלצפן היו, שהיו עסוקין בנדב ואביהוא".

כלומר, טומאה זו לא היתה בגלל מאורע פתאומי, אלא, ידעו מלכתחילה שהולכים ליטמא – אם על-ידי נשיאת ארונו של יוסף, או על-ידי ההתעסקות בנדב ואביהוא.

ומכיון שכן, ה' עליהם לשאול ולברר אצל משה רבינו – קודם המעשה – האם דבר זה (נשיאת ארונו של יוסף, או ההתעסקות בנדב ואביהוא) לא יהי' בסתירה להקרבת הפסח במועדו, ובמילא, כיצד עליהם להתנהג, האם להניח את ארונו של יוסף (במקום צנוע כו'), וכיו"ב, כדי שיוכלו להקריב הפסח במועדו, או שמשה רבינו יתן להם עצה אחרת – ואם כן, מדוע המתינו בכירור הענין עד לרגע האחרון, בארבעה עשר בניסן?!

והביאור בזה – בפשטות:

מכיון שהי' צורך לעסוק בענין של גמילות-חסד, "גמילות

חסד של אמת" – הן אם המדובר אודות ארונו של יוסף, נדב ואביהוא, או כל מת מצוה – לא הי' אצל אף אחד קא-סלקא-דעתך לספק ושאלה אם צריכים לעסוק בזה, שכן, כיצד יעלה על הדעת להניח, ח"ו, ענין של "ואהבת לרעך כמוך"⁴, ובפרט גמילות חסד של אמת, אפילו בשביל ענין של מצוה?!...

אלא מאי, השאלה היא מה יהי' עם הקרבת הפסח – על כך יש לבטוח בהקב"ה, על התורה, על משה רבינו, "משה אמת ותורתו אמת"⁵, שבודאי ימצא פתרון לדבר, באופן שלא יחסר אצלם מאומה (אפילו לא ענין של עגמת-נפש בלבד) מפני שהתעסקו עם ארונו של צדיק (כולל – "ועמך כולם צדיקים").

ומפני גודל הבטחון – לא הוצרכו לשאול ולברר כו', עד שבא הדבר לידי פועל, בזמן הקרבת הפסח, ואז, "ויקרבו אל משה . . . ביום ההוא גו".

ומכאן לומדים הוראה נפלאה בנוגע לגודל הענין דאהבת ישראל – גמילות חסד עם החיים, אפילו כשמדובר אודות נתינת פרוטה אחת לעני מדוכא כפשוטו, ועל-דרך-זה בנוגע ל"עני" ברוחניות, אפילו יהודי שנמצא במעמד ומצב שחסר אצלו, ח"ו, ענין החיות!

ועל-אחת-כמה-זכמה – בהתחשב עם הודעת והבטחת התורה ש"עמך כולם צדיקים", אשר, בעמדנו ברגעים האחרונים דעקבות משיחא, אין זמן להמתין שענין זה יהי' "בגלגול אחר", אלא, בהכרח שיקויים בפועל "בגלגול זה" (ואצל אלו שאינם מגולגלים – בפעם הראשונה שירדו לעולם הזה), ולא עוד, אלא בשעתא חדא וברגעא חדא, והרי, דבר זה אינו יכול להיות על-ידי עבודה של תעניות וכיו"ב, כי אם, כפסק-דין הגמרא⁶ שישנה דרך סלולה וברורה – הרהור תשובה, שעל-ידי-זה נעשה "צדיק גמור"!⁷ ולא עוד, אלא ש"הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה"⁸ – ה"תשועה והצלה" דביאת משיח צדקנו, באופן ד"לא עיכבן אפילו כהרף עין",

ובלשון הידוע⁹ – "לאלתר לתשובה (ותיכף ומיד) לאלתר לגאולה".

ונחזור לענינו – הקשר והשייכות דפסח שני לל"ג בעומר: מכיון שבפסח שני מודגש ביותר הענין דאהבת ישראל, הרי זה מוסיף בביאור הקשר והשייכות דפסח שני ול"ג בעומר – כי גם אצל רשב"י (בעל ההילולא דל"ג בעומר) מודגש ביותר הענין דאהבת ישראל, כנ"ל בארוכה.

ויש להוסיף, שבכללות ענין השמחה דל"ג בעומר מודגשת מדת אהבת ישראל של רשב"י – כידוע שרשב"י רצה וצוה (עד שנעשה הוראה נצחית בתורה שבעל-פה) שכל בני ישראל ישמחו ביום שמחתו, כלומר, שמצד אהבת ישראל שלו, נעשית שמחתו – שמחת כל-אחד-ואחת מישראל, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו", החל מתינוקות של בית רבן (כנ"ל בארוכה), ואדרבה – שמחה גלוי', באופן של רעש והתפעלות, עד שמספקין בידיים ורוקדים ברגלים כו', היא בעיקר אצל תינוקות של בית רבן, כדרכם וטבעם בנוגע לכל עניני קדושה.

ולהעיר, שהמעלה דקטנים קשורה עם הענין דאהבת ישראל – כמו-שכתוב¹⁰ "כי נער ישראל ואוהבהו", דקאי על אהבת הקב"ה לישראל, הקשורה עם אהבת ישראל זה לזה – אוהב מה שהאוהב אוהב¹¹, שלכן, גם אהבת ה' ואהבת ישראל כולא חד. ויש לומר א' היסודות לזה – פירוש רש"י במאמרו של הלל¹² "דעלך סני לחברך לא תעביד" (התוכן דאהבת ישראל), "רעך ורע אביך אל תעזוב"¹³, זה הקב"ה".

ומכאן באים לענין נוסף – שגם "תורתו אומנתו" דרשב"י

קשור עם אהבת ישראל, כהמשך מאמרו של הלל "זו היא כל התורה כולה ואידך פירושה הוא", היינו, שכל התורה היא פירוש וביאור הציווי דאהבת ישראל, ובמילא, כדי שלימוד התורה יהי' כדבעי ובשלימות, עד לתכלית השלימות ד"תורתו אומנתו", צריך להיות גם הענין דאהבת ישראל בתכלית השלימות.

ויהי רצון שכל ההוראות הנ"ל – דל"ג בעומר ודפסח שני, כולל השלימות ד"ויכולו" שביום השבת – יומשכו בפנימיות כו', על-דרך ובדוגמת ענין האכילה שנעשה דם ובשר כבשרו, עד למעשה בפועל.

ומזה נמשך – על-ידי התורה, "תורתו אומנתו" – גם בעולם, כאמור, שעל-ידי אמירת תורה נמשך מטר בעולם, ובלשון הכתוב דפרשת השבוע¹⁴: "ונתתי גשמיכם בעתם", ובהמשך לזה – כל הברכות האמורות בפרשה, עד "ואולך אתכם קוממיות"¹⁵.

ובפשטות – גאולה האמיתית והשלימה, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו", ביחד עם שלימות העבודה, "כספם וזהבם (גם הרוחניים) אתם"¹⁶, ובאופן כזה באים לארץ הקודש, "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"¹⁷, שלימות הארץ, כולל – "ירחיב ה' אלקיך את גבולך"¹⁸,

בעגלא דידן, במהרה בימינו ממש.

(בלתי מוגה – התוועדות תשמ"ז ח"ג ע' 342 ואילך)

8. רמב"ם הל' תשובה פ"ג ה"ד.
9. ראה "הקריאה והקדושה" דשנת תש"א (גליונות 9, 10, 11), ותש"ב (גליון 25). אד"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ה ס"ע שסא ואילך. ע' שעז ואילך. ע' תח ואילך. ח"ו ס"ע תל ואילך.
10. הושע יא, א. וראה לקו"ש חכ"א ע' 20 ואילך. וש"נ.
11. "היום יום" כ"ח ניסן. ובכ"מ.
12. שבת לא, א ובפרש"י.
13. משלי כו, יו"ד.
14. בחוקות כו, ד.
15. שם, יג.
16. ישע"י ס, ט.
17. עקב יא, יב.
18. שופטים יט, ח ובפרש"י.

1. פסחים צ, ב. וש"נ. רמב"ם הל' ק"פ פ"ו ה"ב.
2. בהעלותך ט, יז.
3. סוכה כה, סע"א ואילך.
4. קדושים יט, יח. וראה רמב"ם הל' אבל רפ"ד.
5. ראה ב"ב ע"ד, א. וש"נ. תנחומא קרח יא.
6. ישע"י ס, כא. וראה סנהדרין ר"פ חלק.
7. קידושין מט, ב. רמב"ם הל' אישות פ"ח ה"ה.
8. וראה רמב"ם הל' אישות פ"ח ה"ה.

ספירה של ציפייה לגאולה

מצות ספירת העומר קשורה בקשר אדוק עם הגאולה האמיתית והשלימה. שכן, לרוב הפוסקים, חיוב הספירה מן התורה, תלוי בזמן שבו היו מקריבים את קרבן העומר במוצאי החג הראשון של פסח.

זו גם הסיבה לכך, שמיד לאחר ספירת העומר אנו מוסיפים ומבקשים "הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה במהרה בימינו, אמן". כך מבאר האדמו"ר הזקן ב"שולחן ערוך" שלו (תפ"ט, י"א) "לפי שעכשיו אין אנו סופרים אלא זכר למקדש, ואין בספירה זו עשיית מצווה כלל [מן התורה], שהמצווה היא לספור לעומר, ועכשיו אין לנו עומר לספור לו. אלא שחכמים תקנו זכר למקדש. לפיכך מתפללים שייבנה בית המקדש ונקיים מצווה כתיקונה".

לדברי הר"ן ובעל 'המאור' (על הרי"ף, סוף מסכת פסחים), זו גם הסיבה לכך שלא מברכים "שהחינו" בפעם הראשונה שמקיימים את מצות ספירת העומר כמו במצות לולב ופדיון הבן, כי א. ברכת שהחינו מברכים רק על קיום מצווה, ואילו ספירת העומר כיום אינה מצווה בפני עצמה אלא רק זכר למקדש. ב. ברכת שהחינו שייכת רק בדבר שיש בו הנאה כגון נטילת לולב שמטרתה "ושמחתם לפני ה'" או מגילה שבאה להודות לה' על ההצלה, אבל "ספירת העומר אין בו זכר לשום הנאה אלא לעגמת נפשנו לחורבן בית מאווינו".

לדעת הרמב"ם (תמידין ומוספין ז, כד. ועוד פוסקים), גם היום מצות ספירת העומר היא מן התורה. אך גם לשיטה זו צריך לבקש אחרי ספירת העומר על הגאולה ועל בנין בית המקדש. כי עניינה של ספירת העומר היא טהרה וציפייה לקבל את התורה בקדושה. ולכן, זהו הזמן המתאים ביותר לבקש ולצפות ל"תורה חדשה" מפיו של הרבי מלך המשיח שליט"א, בגאולה השלימה.

בגאולה השלימה תהיה לכל השיטות שלימות נוספת בקיום מצות ספירת העומר. זהו הפירוש בדברי רבי חייא במדרש "אימתי הן תמימות (ימי הספירה) - בזמן שישראל עושים רצונו של מקום" - כאשר בני ישראל יעשו את רצון ה', אזי ייבנה בית המקדש ויקריבו את קרבן העומר במוצאי הפסח - או אז יתווסף תמימות ושלימות גם במצוות ספירת העומר.

כשמישיח בא בספירת העומר

כאמור מקודם, מצוות ספירת העומר כיום אינה אלא זכר למצווה המקורית, ורק כשיבוא משיח נשוב ונקיים את המצווה כהלכתה. מציאות זו מעוררת שאלה מעניינת שיכולה להיות אקטואלית בכל רגע: מה יקרה אם משיח

יבוא באמצע ספירת העומר? הרי מרגע שבא המשיח הופכת הספירה להיות ספירה חדשה מבחינה מהותית, ולכאורה אי אפשר לראות בה המשך לספירת הימים הקודמים.

אי אפשר להתחיל את הספירה מהרגע שהגיע משיח, שהרי המצווה היא לספור ממחרת היום הראשון של חג הפסח. חייבים אפוא, להמשיך ולספור את הימים בהתאם ליום שבו אוחזים, אך זו כביכול ספירה תלושה - כלומר, ספירה שהתחילו אותה מהאמצע - משום שמבחינה מהותית, כאמור, אי אפשר לחבר אותה אל הספירה שעד אותו יום. ולפיכך יש מקום לומר שיהיה עלינו להמשיך לספור בלי ברכה, כמו כל מי שאיבד את רצף הספירה מכל סיבה שהיא.

נוסף לכך: הלא חיוב ספירת העומר מן התורה הוא "מיום הביאכם את עומר התנופה" (ויקרא כ"ג, טו) כלומר מיום הקרבת העומר. ובשנה זו, כאשר משיח יבוא באמצע ימי הספירה הרי לא הקרבנו את העומר, ואם כן האם לא נוכל עדיין לקיים את מצות הספירה כתיקונה, עד השנה הבאה?

בעל ה"מנחת אלעזר" (בסוף ספר 'נימוקי אורח חיים') מכריע, כי למעשה ברגע שיבוא משיח באמצע ימי הספירה נוכל להמשיך ולספור בברכה מן התורה, על פי דברי הרדב"ז (שו"ת הרדב"ז סימן אלף שכ"ז) שמבאר את הטעם לכך שלא מברכים 'שהחינו' על ספירת העומר, כיון שמטרת הספירה היא להגיע ל"יום החמישים" - חג השבועות, ולכן ברכת שהחינו שמברכים בשבועות עולה גם לספירת העומר.

אם כן, גם כשמישיח יבוא באמצע ימי הספירה ולא הקרבנו את קרבן העומר, נתחייב לספור מן התורה, בכדי להגיע ליום החמישים, ומבחינה זו אין שום בעיה להחשיב את הספירה שלאחר ביאת המשיח כהמשך לספירה שלפני כן, שגם היא הייתה כדי להגיע אל היום החמישים.

בעל ה"מנחת אלעזר" מוסיף ואומר, שלפי זה, גם היום "צריך לכוון בפנימיות הכוונה כמו בדאורייתא" כיון ש"מהרה ייבנה המקדש".

הרבי מלך המשיח שליט"א מוסיף, שלא נאמר בתורה "מהקרבתכם את העומר" אלא "מיום הביאכם את העומר" ודאי שאם לא היו מקריבים באיזושהי שנה את העומר, עדיין היו סופרים מן התורה (בפרט שהספירה מתחילה מהלילה וההקרבה נעשית ביום), מהיום שאפשר להקריב בו את העומר. וכך ניתן לומר גם כשמישיח מגיע באמצע הספירה, שהחל מאז קיימת האפשרות להקריב את העומר, וזה מספיק בשביל שיתחייבו בספירה מן התורה.

על פי שיחת אחרון של פסח תש"א, שיחה א' ושיחה ב', ועוד.

אנו, בחביבותיה דרשב"י תליא מילתא

וד בטרם נמוג כליל טעמה של המצה שמורה ועוד לפני ששכחנו ניחוחם של ארבע וחמש הכוסות, כבר עולה בחלוננו ריח ופיצפופ גזרי העצים המתכלים לכבודו של רשב"י, כבר נשמעות הלמות תוף הילדים ומשרוקית הסדרנים וכבר נזכר טעמו של ה"שלוך" השמנמן הנצחי בטעם ענבים.

לא צריך לתאר הכיצד נראות פניו החב"דיות של ל"ג בעומר, מיוזעות, רגע רציניות לחוצות ורגע מחייכות חיוך רחב, טרודות, אך בעיקר שמחות. וכליכך בשל רבבות ילדים יהודים שמתקהלים להצהיר את יהדותם בגאון לכבודו של רבי שמעון בר יוחאי. אשר הוא, כך גילה לנו הרבי, נמצא בתהלוכות.

רבי שמעון בר יוחאי, התנא האלוקי, אשר יכול לפטור את העולם כולו מן הדין, שהיה ספון תליטר שנים במערה ונתעלה בעילוי אחר עילוי. איש האלוקים שגילה את נסתרות התורה, חיבר את ספר הזוהר ובימיו לא הראתה הקשת פניה צועד עם ילדים שוקולדיים למדי לבושי אפודת ניילון צבעונית וחבושי כובע קרטון מתקפל, הולכים תחת השמש של 2016 וצועקים סיסמאות (סיסמאות!) בסיסיות וקליטות על אהבת ישראל ועל מזון כשר. וכל הצבעוניות והסיסמאות והלהטוטן והפרסים והתהלוכה מתרחשים בל"ג בעומר גופא, יום הסתלקותו ושמחתו של רשב"י, יום שבו נפעל העילוי הגדול "בחד קטירא איתקטירנא" ולא זו בלבד אלא שרשב"י עצמו מצווה לכל יהודי, אפילו ל'קליין פיצל קינד' לשמוח בשמחתו, להתאחד עימו באותו 'חד קטירא' שנתקשר בו.

ארמון בתחתונים

אין זה פלא עבורנו. לא נשאל, איפה בתהלוכה מתבטאים הרזין דרזין וחכמת הקבלה, לא יוקשה בעינינו מה לסיסמאות ולספר הזוהר ואיפה בדיוק חברו להם ינוקות אלו של בית רבן אל התנא הגדול. שהרי אמונים אנו על שיטתו של הרבי שארץ ושמים מחוברים המה, שהאלוקות מקומה פה למטה ומתבטאת בסיסמאות תמימות של ילד יהודי, שארמון נאה המרחיב דעת של מעלה אינו אלא דירה בתחתונים, שהרחוק רחוק בשליחות הוא הקרוב קרוב לרבי, ושלייל הסדר המשובח והמשפחתי ביותר הוא ליל סדר ציבורי. אך מלבד ענין מוכר ונפלא זה, אנו למדים מרשב"י, מל"ג בעומר ותהלוכותיו עוד שיעור חשוב.

ואהבת - לא רק בלב

אהבת ישראל חייבת להתבטא במעשים וממש לא תמיד במרחב הנוח שלנו. "אנו בחביבותא תליא מילתא" כותב רשב"י בספר הזוהר, באהבה תלוי הדבר, וג' אהבות המה, מסביר הרבי שליט"א

מלך המשיח על פי 'מקום אחר' בזוהר, אהבת ה', אהבת התורה ואהבת ישראל. והא בהא תליא. וכ"היום יום" הנפלא של כ"ח ניסן: ".הרי דגדולה אהבת ישראל, שאוהב מה שהאוהב אוהב".

כלומר, אהבת ישראל לא משחקת ב'מגרש הבית' שלנו, האהבה ליהודי שני היא לא כי אנחנו אוהבים אותו, אלא כי הקב"ה אוהב אותו, וממילא הכל משתנה. הישות שלנו מושלכת נזופה בצד, והאהבת ישראל היא אמיתית, נטולת אינטרסים, וחלק נגזר מאהבת ה' ואהבת התורה. בדיוק כמו שהרבי אוהב אותנו. וכשעוזרים ליהודי מתוך האהבה שלנו לרבי, עוזרים לו במה שהוא צריך, אפילו אם אין לנו את הבעיה שלו גם לא בדקות.

זה בעצם המסר שמתייצב ל"ג בעומר ומודיע, וכמו שמספר הרבי שליט"א "שלאחרי שרשב"י יצא מן המערה (שבה הסתתר י"ג שנה, מפני גזירות הרומיים שלא הניחו לעסוק בהפצת התורה והיהדות),

אמר: 'מי איכא מילתא דבעי לתקוני', וכאשר אמרו לו שיש מקום מסוים שהכהנים אינם יכולים לעבור דרכו כו' ובמילא "אית להו צערא לכהנים לאקופי" ("להקיף דרך אחר ארוך") - עמד ותיקן את הדבר, כדי לחסוך מהם צער" (ל"ג בעומר תשמ"ג).

יוצאים ל'חוצה"

רשב"י איננו כהן, אינו רב העיר טבריא או חבר באגודה לזכויות הכהנים, אך כאשר נגרמת טרחה למגזר בעם ישראל, אף שהוא עצמו אינו שותף לבעיה אפילו בעקיפין, הוא סוגר ספריו, עוסק בעבודת האדמה, מגדל תורמוסין ומטהר את עיר טבריא לרווחת כוהני הצפון.

ותירה מזו, מעלת האהבת ישראל של רשב"י מודגשת בהיותו מ"הנשמות הגבוהות שלפניהם לא נחרב הבית כלל" ועם זאת תכלית חיבורו, ספר הזוהר, היא "בהאי חיבורא דילך ... יפקון ביה מן גלותא ברחמיין" כלומר, רשב"י לא נמצא כלל בגלות, הוא לא חש את חורבן הבית ואת הגלות פנימי, אבל הוא דואג לצאן מרעיתו, ליהודים הנתונים בגלות.

לא קל לעשות תהלוכה ב'חוצה שאין חוצה הימנו', ילדים הופכים פתאום למצרך נדיר, לא כל סיסמא יהודית מקובלת, זה לא בית כנסת, אז מה פתאום הפרדה, ובכלל הילדים באו בשביל יובל המבולבל, אבל זהו כבודו של רשב"י, אהבת ישראל לא אם נראה לך טוב או לא טוב, אלא כי רשב"י אוהב אותו. כי רשב"י ציווה שישמוח בשמחתו. זוהי ההוראה מל"ג בעומר לכל השנה,

עמוד ההוראה של ימות המשיח

בהמשך לשיחת כ"ח ניסן והוראת הרבי מלך המשיח שליט"א להוספה בלימוד עניני גאולה ומשיח ובפסקי-דין שהרבנים פסקו בעקבות שיחה זו, מוגשת לפני הקוראים סקירה וסיכום בענין חידוש הסנהדרין והפסיקה בגאולה האמיתית והשלמה.

בית דין הגדול¹

מצוות מינוי דיינים 'סמוכים' ● בי"ד הגדול - ה'סנהדרין'
 ● מקומה של הסנהדרין ● תפקידיה של הסנהדרין ● בירור ויישוב המחלוקות ● גלות הסנהדרין ● ביטול הסמיכה ● חידוש הסנהדרין - בגאולה ● רבותינו נשיאנו סמוכים איש מפי איש

א. מצוות מינוי דיינים 'סמוכים'

ציותה התורה² למנות דיינים בכל מקום ומקום שנאמר 'שִׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֶּן לָךְ כְּכֹל שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְשִׁבְטֶיךָ וְשָׁפְטוּ אֶת הָעָם מִשְׁפַּט צֶדֶק'.

דיינים אלו בנוסף לכל מעלותיהם והתנאים הדרושים כדי להתמנות לדיינים³, צריכים להיות

1 כמובן לא יבואו כאן כל הפרטים הקשורים לבי"ד הגדול אלא אותם הפרטים שיהיה בהם חידוש או שנוגעים לגאולה, לשאר הפרטים עיי' רמב"ם הל' סנהדרין והל' ממרים, ואיננו תלמודית ערך בי"ד הגדול. כל הציונים כאן לקה"ס הנדפס בסוף שו"ת הרלב"ח הם ע"פ הנדפס בספר ב"ע בשם 'סמיכת זקנים' בתשס"ה בירושלים.
 2 דברים פרק טז (ח).
 3 התנאים הנדרשים על מנת להיות ראוי לכהן כדיין בסנהדרין נפרשו במסכת סנהדרין דף לב ע"א, ושם לו ע"ב, וברמב"ם הלכות סנהדרין פרק ב כתב 'אין מעמידין בסנהדרין אלא אנשים חכמים ונבונים, מופלגין בחכמת התורה בעלי דיעה מרובה, יודעים קצת משרא חכמות כגון רפואות וחשבון ותקופות ומזלות ואיצטגנינות ודרכי המעוננים והקוסמים והמכשפים והבלי ע"ז וכיוצא באלו כדי שיהיו יודעים לדון אותם, ואין מעמידין בסנהדרין אלא כהנים לויים וישראלים המיוחסים הראויים להשיא לכהונה, שנאמר והתיצבו שם עמך בדומין לך בחכמה וביראה וביחס. ומצוה להיות בסנהדרין גדולה כהנים ולויים שנאמר ובאת אל הכהנים הלויים, ואם לא מצאו אפילו היו כולם ישראלים הרי זה מותר. אין מעמידין בכל הסנהדרין לא זקן מופלג בשנים, ולא סריס מפני שיש בהן אכזריות, ולא מי שאין לו בנים כדי שיהא רחמן. כשם שבית דין מנוקין בצדק כך צריכין להיות מנוקין מכל מומי הגוף, וצריך להשתדל ולבדוק ולחפש שיהיו כולן בעלי שיבה בעלי קומה, בעלי מראה, נבוני לחש, ושידעו ברוב הלשונות כדי שלא תהא סנהדרין שומעת מפי התורגמן'. ועיין גם בשולחן ערוך חו"מ סי' ז' ח'.

סמוכים⁴ מפי סמוכים. היינו שיהיו ממונים⁵ לדון על ידי דיין שנתמנה לדון, כל הדיינים צריך להיות סמוכים איש מפי איש עד משה רבינו. תפקידם של הדיינים הוא לדון בכל הבעיות המתעוררות בין איש לרעהו, לדון בדיני שמים, לחייב מלקות ולדון דיני נפשות, כמבואר במסכת סנהדרין פרטי הדינים שבוה⁶.

ב. בי"ד הגדול - הסנהדרין

אמנם המצווה היא למנות דיינים בכל מקום ומקום, אך ה'בית דין' המרכזי והעיקרי הוא בי"ד הגדול שבירושלים. הנקרא בשם מיוחד⁷ בפני עצמו 'סנהדרין'⁸. בי"ד זה מהווה את הסמכות העליונה ביותר במערכת המשפט ובמערכת הפסיקה ההלכתית, כפי שאומרת התורה⁹:

'כִּי יִפְלֵא מִמֶּךָ דָּבָר לְמִשְׁפָּט בֵּין דָּם לְדָם בֵּין דִּין לְדִין וּבֵין נֶגַע לְנֶגַע דְּבָרֵי רִיבַת בְּשַׁעְרֶיךָ וְקִמַּת וְעֲלִית אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר ה' אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: וּבָאתְ אֶל הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל הַשֹּׁפֵט

4 בביאור מהותה הרוחנית של הסמיכה, ראה דרך מצותיך ט, ט, סה"מ תרנ"ד עמ' נט, ועוד.
 5 בביאור בנגלה בטעם הסמיכה האם זהו רק מינוי או שיש בוה גם נתינת כח רוחנית, ראה מש"כ בזה באריכות בקובץ 'הר המלך' ח עמ' שג וואילך, ובספר 'כללי הדין' עמ' רא ואילך.
 6 רמב"ם הל' סנהדרין פ"ד ה"ב, במש"כ בה"ש שם בענין סמיכת יהושע שהיתה בידיו ממש, ראה מש"כ לבאר בוה בערוך השלחן חו"מ ג, ששעה זאת 'כדי שתשרה עליו שכניה כמו שכתוב שם [כו, כ] ונתת מהודך עליו'.
 7 דף ב ע"א ואילך, וברמב"ם הל' סנהדרין פרק ה.
 8 בנוגע לשמו של בי"ד הגדול 'סנהדרין', ראה בסה"ש תשמ"ט ח"ב עמ' 752 ואילך, שו"ט ארוכה כיצד זה שמוסד כה חשוב ועקרי נקרא בשם 'לע"ו'.
 9 במוסף הערוך ע' סנהדרין, ביאר שהשם סנהדרין הוא מלשון יונית, ופירושו מקום ועד היועצים. פרוש נוסף מובא לקוטים שבסו"ס מהרי"ל, וברע"ב סוטה פ"ט מ"א, והוא ששם 'סנהדרין' הוא ע"ש הנוטריקון: 'שונאים הדרת פנים בדין', וראה בכ"ז בסה"ש תשמ"ט שם.
 9 דברים יז.

אֲשֶׁר יְהִיָּה בַיָּמִים הָהֵם וְדַרְשֶׁת וְהִגִּידוּ לָךְ אֶת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט: וְעִשִּׂיתָ עַל פִּי הַדְּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ מִן הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר ה' וְשִׁמַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יֹרֹד: עַל פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יֹרֹד וְעַל הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לָךְ תַּעֲשֶׂה לֹא תִסּוּר מִן הַדְּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ מִיּוֹן וְשִׁמְאֵל'.

ובלשון הרמב"ם¹⁰ 'בית דין זה הם עיקר תורה שבעל פה, והם עמוד ההוראה ומהם חוק ומשפט יוצא לכל ישראל ועליהם הבטיחה תורה שנ' על פי התורה אשר יורוד ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה, זו מצוות עשה וכל המאמין במשה רבינו ובתורתו חייב לסמוך מעשה אליהם ולהשען עליהן'.

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א¹¹ מבאר כי הרמב"ם כאן מתכוון לג' תפקידים שונים של בי"ד הגדול, שהם בעצם ג' שלבים שונים בגילוי וביצוע התושבע"פ. והם:

א. לימוד והבנת התורה - היינו הוספה וחידוש בביאור פרושי התורה, ובמצוות התורה והלכותיה.

ב. עמוד ההוראה בירור ההלכה למעשה - היינו בירור ופסיקת ההלכה למעשה בפועל, ביחס למאורעות העולם וכיו"ב.

ג. הוצאת והבאת הוראות הבי"ד לכל ישראל - ע"י מינוי שוטרים, והפצת פסקי והלכות התורה בקרב ישראל.

ג. מקומה של הסנהדרין

מקומו של בי"ד הגדול הוא בלשכת הגזית הסמוכה לבית המקדש, כפי שאומר הכתוב ועלית אל המקום אשר יבחר ה', וכאשר חברי בי"ד אינם במקומם אין לבי"ד הגדול את התוקף המלא.

הראשונים נחלקו, איזה דברים יכול לדון בי"ד הגדול שאיננו בלשכת הגזית. הרמב"ם¹² סובר שרק דיני נפשות תלויים בהמצאות בי"ד הגדול בלשכת הגזית, והרמב"ן¹³ סובר שכל הדינים המיוחדים לבי"ד א"א לדונם כאשר הסנהדרין איננה בלשכת הגזית¹⁴. הרלב"ח¹⁵ מבאר כי לשיטת רש"י כאשר הסנהדרין איננה בלשכת הגזית סמכותה היא רק כבי"ד של ג', שאינם יכולים לחלוק על בי"ד קודם.

כמו כן הסמכות המיוחדת של בי"ד בגדול לתקן תקנות חדשות, מוגבלת לדעת הרמב"ן רק סנהדרין בהיותה בלשכת הגזית. הרמב"ם חולק עליו וסובר כל בי"ד יכול לתקן תקנות¹⁶.

ד. תפקידיה של הסנהדרין

בי"ד הגדול הם אלו הממנים - את המלכים¹⁷, את הכהן

10 פ"א ה"א מהל' ממרים.
 11 לקו"ש חכ"ט עמ' 97.
 12 הל' סנהדרין פ"א ה"א י"ג.
 13 בהשגותיו לסה"מ מ"ע קנג.
 14 ראה לקו"ש חל"א עמ' 152, ושם מבואר כי ע"פ הוהר חלות שם עזרות תלוי בכך שהסנהדרין יושבת בלשכת הגזית וחלות שם הסנהדרין תלויה בהיות סמוכה למקום המזבח.
 15 בקוה"ס חכ"ט עמ' כה.
 16 לקו"ש חכ"ט עמ' 110.
 17 רמב"ם הל' סנהדרין שם [וכן כל הבא לקמן], והלכות מלכים פ"א ה"ג, ועיין לחם משנה דמקורו מתוספתא סנהדרין פרק ג', ובסדר למשנה כתב עוד מקור לזה מהספרי וזוטא פורשת פנחס, ובהלכות מלכים כתב שמינוי מלך הוא ג"כ ע"י נביא ואילו בהלכות סנהדרין לא הזכיר זאת וב'שלל דוד' כאן כתב לחלק, כי 'מלך בן מלך' הסנהדרין לבדה ממנים אותו, ואילו מלך המתמנה בתחילה יש למנותו גם ע"פ נביא.

ציור לשכת הגזית באר"י בית מכוון המקדש

הגדול¹⁸, סנהדרין קטנה לכל שבט ושבט ולכל עיר ועיר, ובהסכמתם יוצאים למלחמת הרשות¹⁹.

בבי"ד הגדול דנים את השבט שהודח כולו, את נביא השקר, את כהן גדול בדיני נפשות, ועושים עיר הנדחת, אף השקאת הסוטה נעשית שם. הרחבת ירושלים והר הבית נעשית ע"י חברי בי"ד הגדול, אף מדידת מרחקו של חלל הנמצא ע"מ לידע איזו עיר סמוכה אליו, ולחייבה בהבאת עגלה ערופה נעשית ע"י.

תפקיד חשוב נוסף של בי"ד הגדול הוא לחשב ולקדש חודשים ושנים או למנות מי שיעשה זאת²⁰.

ה. בירור ויישוב המחלוקת

אחד התפקידים המיוחדים של הסנהדרין היה להכריע ולפסוק דין ברור ואחיד בכל מחלוקת הלכתית שצצה ועולה. כך שכל זמן שהסנהדרין עמדה על מכונה, לא היו מחלוקות בישראל, כל עם ישראל נהג בהלכה אחת ויחידה, ללא חילוקי דעות וחילוקי מנהגים.

בלשון הרמב"ם²¹ 'כשהיה בית דין הגדול קיים לא היתה מחלוקת בישראל. משבטל בית דין הגדול רבתה מחלוקת בישראל זה מטמא ונותן טעם לדבריו וזה מטהר ונותן טעם לדבריו זה אוסר וזה מתיר'.

אחת העבירות החמורות ביותר בתורה היא 'זקן ממרא', 'זקן ממרא' הוא ת"ח הראוי להוראה החולקת על פסקי בי"ד הגדול שעונשו הוא מיתה. מכיון²² שרצון ה' הוא שלא יהיו מח' בפסיקת ההלכה אלא תהיה אחדות, כל עם ישראל צריך לפסוק כפ"ס של הבי"ד הגדול.

אך תוקף הלכתי זה של בי"ד הגדול, עומד בתוקפו רק

18 רמב"ם הלכות כלי המקדש פ"ד הל"ט ו' ומקורו מן התוספתא סנהדרין שם, ועיין לה"מ שתמנה למה השמיני דין זה בהל' סנהדרין ומש"כ לתרץ ב'סדר משנה' שם, ובהר המוריה בהל' כלי המקדש שם כתב כי לשיטת התוס' כה"ג מתמנה ע"פ המלך ואחיו הכהנים עיי"ש המקור לזה ותוון שיטת הרמב"ם.
 19 נסמן ונתבאר בלאור ההלכה (לרש"י זיין) עמ' י ואילך.
 20 נראה שיש בוה מח' בין הרמב"ם הל' קדה"ח פ"ה שאכן סובר כי זהו תפקיד של הסנהדרין. לרמב"ן הסובר כי כל בי"ד סמוך יכול לקדש חודשים. ולהעיר משיחת ש"פ בראשית תשמ"ה.
 21 הל' ממרים שם ה"ד.
 22 ראה חינוך מצוה תצו.

הקמפיין

שיחשוף את
אזרחי ישראל
בהמוניהם
לבשורת
הגאולה

קמפיין פרסומי ענק החל בכ"ח ניסן השנה, במהלכו יסתובבו 114 מוניות שירות במרכזי הערים הגדולות וישאו בגאון את בשורת הגאולה והגואל | הפרויקט מהווה את הסנונית הראשונה במסגרת פעילות הקיץ הענפה שתעמוד השנה בסימן חצי יובל לסערת קבלת מלכותו של הרבי מלך המשיח שליט"א | עוד חידוש מרענן וגאולתי מבית *עמ"נ*

חיים בער לוין

ת

צי יובל שנים חלפו מאז שיחתו המרטיטה של הרבי מלך המשיח שליט"א מכ"ח ניסן תש"א, בה זעק ותבע מכל חסיד וחסיד "עשו כל אשר ביכולתכם להביא בפועל את משיח צדקנו". השיחה ממנה החלה סערת קבלת מלכותו של הרבי שליט"א ובעקבותיה נפתחו יוזמות החסידים לפרסום בשורת הגאולה והגואל.

ציון תאריך זה לא יכול לחלוף על פנינו סתם כך. במשרדי מרכז ההפצה בארץ הקודש 'ממש' נענו לקריאתו של הרבי שליט"א והחליטו לצאת בקמפיין מקורי וחדשני, שעוד לא נראה כמוהו מעולם בתחום הפצת בשורת הגאולה והגואל בארץ הקודש.

לא עוד שלט-חוצות הנטוע במקומו, אלא פרסום העוקב אחרי קהל היעד בצירים המרכזיים, בכל יום ובכל רגע, 24 שעות ביממה, 6 ימים בשבוע. כזה הוא הרעיון של "מוניות הגאולה" שעלו השבוע לכבישי הארץ.

קצת אחרי קווי האוטובוסים והרבה לפני הרכבות, מוניות השירות הפכו לאמצעי התחבורה הציבורית השני בגודלו בישראל. מוניות השירות מסיעות מידי יום למעלה

מרכז התקשורת

בעניני גאולה ומשיח

אם את/ה מעוניינים להתחבר ולדעת
את כל החדשות והעדכונים
בעניני גאולה ומשיח,
ולקבל דיווחים מהשטח
מחזית העשייה לקבלת פני משיח צדקנו

התחברו אלינו:

054-2248-770

054-2248-770

info@mamesh.org

יהי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

וההחלטה הסופית נפלה בהתוועדות אסרר'חג הפסח שנערכה כהכנה לכ"ח ניסן באולם 'ממש' בבני-ברק.

ההתלבטות היתה רבה, היות ומדובר בפרויקט של למעלה מ-160,000 ש"ח, אך כשכתבו המארגנים לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אודות הרעיון, התקבלה התשובה ע"י "אגרות הקודש" ובה כתב הרבי כי הוא שולח את השתתפותו וכל הנוטל פרוטה מאיוב וכו', ובאורח נס התקבלה ב'ממש' תרומה נכבדת שסייעה להביא את התשלום הראשון עבור הקמפיין הגדול.

כשראו בהנהלת 'ממש' את המופת הגלוי והמוחשי, סרו כל הספיקות, ולמחרת בבוקר נערכה פגישה בבנק, שם חתמו על מסמכי ההלוואה ומיד יצאו לעבר חברת הפרסום השוכנת באחד ממגדלי תל-אביב לחתום על העסקה. כבר במהלך השבוע האחרון בו חלו ימי פגרה בארץ, הודבקו המוניות הראשונות ומיד בימים שלאחריהם עלו לכביש כל שאר המוניות כאשר הן מצופות במסר הגאולה.

הקמפיין עצמו מיועד הן לדיווח והתעוררות, אודות הגאולה האמיתית והשלמה אשר כנבואתו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א "הנה זה - משיח - בא!", והן להנעה לפעולה ואפילו קטנה אשר תכריע את העולם כולו ותפעל תשועה והצלה. בנוסף ניתן באמצעות התקשרות למוקד הטלפוני או לאתר, לקבל ברכה מהרבי ע"י אגרות הקודש וכמובן להוסיף בלימוד ושיעורי גאולה אשר הם הדרך הישרה לפעול את ההתגלות וביאת המשיח.

ב'ממש' מקווים כי מוניות הגאולה יהיו הפרויקט האחרון שכבר יטה את הכף, ותיכף ומיד ממש נראה בעינינו את התגלותו המושלמת של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הבא וגואל אותנו גאולת עולמים.

לתורה ומצוות - מופיעים בפרסומת שתי אפשרויות תקשורת בהם יוכלו למצוא מידע נוסף בנושא:

הראשון הוא מספר הטלפון (08-9493-770) של מרכז "נחייג ונשמע" הידוע בשלל תכניו האיכותיים ושיעוריו המרתקים בעניני יהדות, חסידות, משיח וגאולה. תחתיו מופיעה גם כתובתו של אתר האינטרנט (www.igrot.com) המאפשר לכל יהודי באשר הוא ליצור קשר ישיר עם הרבי באמצעות כתיבה אליו על ידי אחד מכרכי האגרות קודש' בצורה נוחה ונגישה.

על כל אחד משלטי הפרסום, מתנוססת בגאון הכרזת הקודש המצהירה ומבטאת את קבלת מלכותו של הרבי שליט"א כמלך המשיח על ידי עם ישראל. ההכרזה אותה מעודד הרבי שליט"א בכל הזדמנות בה יוצא לקהל החסידים: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד.

...

אנ"ש והתמימים המאמינים והמקושרים לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, נקראים אל הדגל להטות שכם וליטול חלק, לסייע ולתרום ביד נדיבה לכיסוי הוצאות הסכומים האדירים הנדרשים לקמפיין זה - הממלא ומבצע בפועל ממש את התפקיד המוטל על כולנו להפצת אור הבשורה, באמצעי הפרסום המגיע לחשיפה המקסימלית והגדולה ביותר בארץ הקודש.

כאמור, בשלב ראשון צופו כ-114 מוניות שירות, הסובבות בצמתים ובצירים ההומים והגדולים בארץ ישראל, ובמרכזי הערים הגדולות ברחבי הארץ כולה מנהריה שבצפון ועד לבאר שבע בדרום.

המבצע החל כחלק מהקמפיין הפרסומיים של ממש, ויצא לדרך בכ"ח ניסן האחרון. כבר במהלך חג הפסח החל להתגלגל הרעיון החדשני, והוא הגיע אל שיאו

מ-450,000 איש, שבוודאי נחשפים למסרים הפרסומיים המופיעים עליהם, זאת מלבד מיליוני זוגות העיניים הנתקלות בשלט הססגוני החולף על פניהם בכביש וברחוב.

לפרסום ב"מוניות הגאולה" יתרונות רבים. זו המדיה היחידה הפעילה בתנועה במשך כל שעות היממה והשבוע, בקצב חשיפה גבוה במיוחד. זו מדיה המאפשרת פילוח אזורים מדויק ונחשפת לציבור בצירים מרכזיים וקבועים. זהו שלט הפרוס על שטח גדול, בגובה העיניים, מושך תשומת לב רבה ומהווה אטרקציה חיה בכבישים ובמרכזי הערים.

אין ספק כי זוהי אחת הדרכים היעילות והמוצלחות ביותר לקיים בהידור רב את הוראת הרבי שליט"א בש"פ שופטים תנש"א "לפרסם לכל אנשי הדור" אודות הנביא ונבואתו העיקרית: הנה זה משיח בא, וכן הוראתו הקדושה מש"פ חיי שרה תשנ"ב "להכין את העולם כולו לקבלת פני משיח צדקנו".

...

הפרסומת שנבחרה להתנוסס לתפארה במסגרת קמפיין "מוניות הגאולה", כבר קנתה לה מוניטין רב בעולם הפרסום של בשורת הגאולה. הפרסומת הכובשת בה מופיעה תמונתו הידועה של הרבי מלך המשיח שליט"א כשידו הקדושה מונפת לשלום, לצד הסלוגן הקצר והקולע "משיח - עוד מעשה קטן והוא כאן...". היא זו המעטרת את דפנותיהם של מאות ממוניות השירות, ובאמצעותה ייחשפו אזרחי ישראל בהמוניהם לזהות הגואל ולבשורתו הנבואית.

כדי לנצל את אותו רגעיקט בו נפגשות עיניהם של מיליוני זוגות העיניים הנתקלות בשלט - להמשך והגברת הקשר לרבי מלך המשיח שליט"א ולהמשך ההתקרבות

בהמה ירושלמית

והניח את ציודו הרצפתה. ואחר כך שב לאסוף את המצלמה כדי להסריט את החסידים הממלאים את הזאל הגדול עד אפס מקום, מפחדים להרים את המבט מהספר, מאימת דינך... כך כונסים חסידים משוטטים שנמצאים "קרוב קרוב" אבל "לא בפנים".

הדבר הזה צריך להכנס ללכסיקון. כמו שחסיד "לא יכול ללכת לישון, כי לא סיימתי את הרמב"ם", כך צריך להיות "לא יכול ללכת לישון כי עוד לא למדתי היום ענייני גאולה ומשיח". העובדה שהרבי לא קבע חוק לימוד יומי בענייני הגאולה, לא להקל באה אלא להחמיר. הלא בשיחת כ"ח ניסן תש"א הרבי התפלא על כל התכנסות שלא מיועדת לנושא הזה.

ההבדלים יתכנו רק בהדגשים, ב"זהיר טפ"י של כל אחד: יש המרבה בלימוד הלכות הגאולה, יש שעניינו בעיקר בדרושי חסידות המסבירים את תוכנה הפנימי, יש שלימודו בעיון ופולפול ויש הבקיא במדרשי חז"ל - אבל אין כזה דבר לצאת מחוץ לתחום. יש אמנם "סדר הכנה", בדמות לימוד ההלכות הצריכות והשיעורים היומיים, אבל כל זה צריך להוביל להכרה כיצד "כל הספרים מלאים בדבר זה". איזו מין שמחה היא זו שבה "דבר תורה" היא לא בענייני גאולה? בשביל מה מאכילים מאתיים אנשים בורקס אם לא בשביל שישמעו את תורת הגאולה? אם לא כדי שייבינו כמה יש ללמוד ולהעמיק במקצוע זה בתורה, כמה אוצרות גלומים בו, וכמה חיוני הוא "ליישר הדעות" של מוחות גלותיים שיתוודעו כמה נשמתם זועקת לגאולה אמיתית ושלמה.

[והלוואי היו מדקדקים בכך שבחודש אייר תש"א השיב הרבי פעמיים - במענה לדיווח על ה"מעגל העולמי" של התמימים בלימוד ענייני גו"מ, וכן ביקורם בכמה ישיבות לדבר בענייני הגאולה - שיהיה באופן "דלתקן את נפשותינו כו' סלה". כלומר, הלימוד בא "לתקן" את אותו מקום בנפש שאדיש לגלות המתמשכת הזו, ו"רחמנא ליצלן ס'איז דאך רעכט", שכך אמורים להיראות הדברים גם מחר ומחרתיים...]

תלמדו עכשיו, כדי שבאותו יום שתתקעו בפקק הענק בואכה ירושלים כשיבנה המקדש, ופתאום הילדים הדבוקים לחלון יצעקו "הנה עזים, הנה עזים" - לא תצטרכו את היוזנדל וגעצלקיהו.

שבתורה - הוכנסו כולנו לרדיוס המקודש, למרחב מחיה רוחני נטול תחליף, שכל המנסה לחמוק ממנו, מחזירין אותו עד שיאמר רוצה אני. כולם קודש לנשיא הדור מלך המשיח והוראתו. ולענייננו: אין מצב שניתפס מבלי שבמוחנו ועל שפתנו יהיה עניין בגאולה שהוא נשוא עיסוקנו היום. הרבי עומד ותובע מכל חסיד בלי פשרות: פסוק לי פסוקך בעניני הגאולה! שנה לי פרקך בהלכות מלך המשיח!

גם לבהמות קדושות יש לפעמים אשליות שהם יצליחו "לסדר" את המערכת. אבל כל הצאן הנידחות הללו חוזרות בסופו של דבר. אילו היו מסוגלות לדבר (זכות שבינתיים ניתנה רק לאתון אחת) - הן היו חוזרות בדיוק על כל התירוצים השחוקים שלנו: שבדיוק השבוע מצאנו שיחה עסיסית אבל לא קשורה כל כך לענייני משיח, וחבל היה לנו לפספס אותה; שאנחנו צריכים קודם ללמוד חת"ת ורמב"ם וללכת לפעילות ובאמת לא היה כל כך זמן אבל נשתדל; שעכשיו אנחנו עושים מבחנים בהיכל שלמה; שכבר למדנו את הספר ההוא פעם אחת ו"מיצינו". וכששואלים - אבל מה עם הדרך הישרה? ואיך בדיוק יתגלה משיח בעולם? ואיך נטכס עצה ונתעקש ונזעק באמת אם אנחנו מחפשים כל הזמן עיסוקים קדושים אחרים?... נותר לנו רק לתקוע בשואל מבט של עז ירושלמית.

אבל זה לא משכנע אף אחד. כשהרבי גזר ש"האדם כי יקריב מכם" בזמננו הוא לימוד ענייני הגאולה - בעיון, בעשרה, בהיקף כלל תורני ובמיוחד במאמרים ובלקוטי שיחות של נשיא דורנו - לא יעזרו לנו כל ההתחמקויות. השאלה אינה "האם", אלא "איך" נחזור ונשתלב במצב הטבעי הזה. ויש כמה אפשרויות: לפעמים כונסין אותו לכיפת יחי עד שתצא נפשו בדברו בתורת הגאולה מתוך תשוקה וגעגועים; לפעמים עליו "לרעות" בשיחות ומאמרי רועה האמונה עד שיפול בו (האסימון שכל הגלות הזאת היא) "מום" ומופרך לחלוטין שמשיח חלילה לא יבוא כבר היום; לפעמים הריהו כ"שלמים", ופשוט צריך לשלם קצת כסף ולרכוש לספרייתו איילו ספרי ליקוט בענייני גאולה, כדי שלא יהיה לו תירוץ מדוע אינו לומד. והמהדרין גם מכבים את הוואצאפ ופתאום מתפנה להם זמן.

[הרוצה לראות יישום מדוקדק של הלכה זו, יטריח עצמו לוידאו הידוע של ב' כסלו תשמ"ח, עת יצא הרבי למקוה ומצא את קהל החסידים - וזעק מדוע - "עומדים ומסתכלים על הציפורים" במקום לשבת ללמוד, עד שיידו של המצלם רעדה

ופעיות. חדר ההמתנה היה מלא בעזים מכורכמות פנים, ומהעבר הפנימי של הדלת אחת אחת עוברת תחת עיניהם הבוחנות של "בוידקים" מפוספסי בגדים, שמדברים אידיש-ארמית כדי שהילדים לא יבינו. נו, וואס זאגסטו, שואל היוזנדל שמשקפיו על קצה חוטמו, וויפל יאר אלט דאס שעפסעלע... (=נו, מה אתה אומר, בת כמה הכבשונת הזו).

געצלקיהו רוכן שוב על המציאה, הזעיקו אותו במיוחד מהפגנה בכיכר השבת והוא צריך להצדיק את המוניטין של "מייבין". הוא מסתכל היכן שמסתכל, ממשמש היכן שממשמש, ועל פיו יקום דבר - או לכונסה לכיפה, או שתרעה עד שתסתאב. לפעמים כשההתלבטות קשה מאוד, רק אז ישתמש בנשק יום הדין - הוא יוצא עם מטר לבדוק שמא מצאו אותה מחוץ לעירוב של רמות. על קיר ביתו תלויות כמה תעודות הוקרה מבהמות שפטר בצורה כזו. אבל הקיר ממול - ממש מפוצץ בתעודות שקיבל מכהנים שהכניס להם סחורה טובה בעונות היובש. ילדי השכונות לא שוכחים את טעם ה"צוקערקע", הסוכריה שהוא מעניק להם כשהם מביאים לו בהמה "עגונה" כזו.

אירגוני צער בעל חיים הפגינו לא אחת מול הדיונים הללו, הם ניסו לסחוב החוצה כמה בהמות, העלו סרטונים קשים לצפייה לרשת, לא מפסיקים לאיים בבג"צ ואפילו הוציאו "מסמך" מרבני צוהר הקורא "לשקול גישות נוספות להגנת החיים בטבע בעוטף ירושלים" - אבל אנשי ההלכה והמקדש לא מוכנים לזוז אפילו מילימטר: בהמה שנמצאת במרחב האווירי שבין ירושלים למגדל עדר, איבדה את זכותה למרעה חפשי. בזמנים כתיקונם העולם היה הפוך לחלוטין: חרדים חיפשו עריקים שחמקו מלשכת גיוס הטלאים, והחילוניים חסמו כבישים בתגובה. מול שלטי המפגינים, היו נעצרים טובי בחורינו, וצועקים "הקדש!" "הקדש!" "הקדש!!!"

מיום שניתנה ההוראה אשר הדרך הישרה להביא להתגלות משיח היא לימוד ענייני גאולה ומשיח

כ"ח ניסן האחרון נכפתה על אנ"ש, בתוככי כלל לומדי הרמב"ם היומי, אחדות ליום אחד: הפרק השני שלמדו לומדי המסלול של שלושה פרקים ליום, היה זה שנלמד במסגרת המסלול של פרק אחד ליום, הוא פרק שישי בהלכות פסולי המוקדשין (ודורשי רשומות כבר דרשו מה שדרשו על ההלכה בפרק זה אודות "קדשים שנתערבו בקדשים"). את עיני צדה הלכה המופיעה בפרק האמור, העשויה להתקשר להוראה המרכזית שבאה בעקבות "השיחה הידועה" ביום זה בשנת תש"א - לימוד ענייני גאולה ומשיח.

"בהמה שנמצאת מירושלים ועד מגדל עדר וכמידתה לכל רוח", אומר הרמב"ם, וממשיך לפרט את הדין של שור או כשב או עז כי ייעצר בעוון שוטטות ברדיוס הזה של בית המקדש. קיצורו של דבר, בהמה טהורה שנמצאת סתם כך מלחכת עשב בהרי ירושלים, בלי בעלים שיוכלו להנפיק לה מסמך "היסטוריית רכב" מעודכן - שורת הדין אומרת כי חמקה מגורלה המזומן לה על המזבח. מעתה נותר רק לשער בצורה המקורבת ביותר, ובהתאם לכללי ההלכה האמורה, איזה קרבן היא הייתה אמורה להיות, ובהתאם לכך לתת לה את הכבוד המגיע לה. מן התיאור מובן כי אבותינו היו בקיאים לברר, למשל, האם הכבש נטול תעודת הזהות הוא בן שנה או שנתיים. עד כדי כך!

מסתבר, שהשור והוב הקרניים מהמשל הידוע של ר' ראובן דונין, לפעמים היה מצליח איכשהו לברוח עם מלוא איבריו. אלא, שאנשי ירושלים יודעים נפש בהמותיהם - שכולם קדושות. לבהמה צ'אלמערית כזו רק נדמה שהיא הצליחה לברוח, אבל סירת כהנים מיוחדת הייתה מאתרת אותה ליד סיבוב מוצא או מתחת לגשר הגבעה הצרפתית. ידיים חסונות היו אווזות בכבשה הלא-תמימה, ומביאים אותה לבתי זופניק לבית-הדין המיוחד לענייני קרבנות של העיידה.

הכלל, כדי להסתובב באיזור הזה עדיף להיות חמור. לבהמה טהורה, לא היו מועילים שום געיות

יחידת מעקב
מיוחדת
בולשת אחר
הנעשה
ברדיוס
המקודש,
ולאחר תהליך
זיהוי עוברים
לשלב הבא.
ומהרדיוס הזה
אין מוצא, לא
מוצא עילית
ולא מוצא
תחתית... על
הדרך הישרה
של לימוד
ענייני הגאולה
מנקודת תצפית
בהרי יהודה

מאת: אסף פרומר

נזכרים ונעשים:

חצי יובל לקבלת המלכות

חודש אייר הנוכחי, מציין מלאות 25 שנה לסערת קבלת מלכותו של הרבי שליט"א - כמלך המשיח, שהחלה בחודש זה בשנת תנש"א, ונמשכת ביתר שאת ויתר עוז עד היום הזה. בהגיענו לתאריכים אלו - מתעורר כל חסיד לתנופה וחיות מחודשת בעבודת גילוי מלכותו של הרבי בעולם כולו. בעמודים הבאים נסקור בקצרה את האירועים המיוחדים, החרוטים באותיות זהב בדברי ימי התגלות המשיח, שהתרחשו בחודש אייר. **הימים האלה נזכרים ונעשים**

שמוכרחים לקיים אסיפה לכלל אנ"ש בארץ שתעורר, תנער ותזעזע את כולם ויחד לטכס עצה מה לעשות וכיצד לעשות להבאת המשיח.

התחלנו לעמוד בקשר בנושא עם גורמים מסוימים בארגון צא"ח, גם שם היו מבולבלים ולא ידעו מה לעשות... ובינתיים אנחנו החלטנו לכנס את כל אנ"ש בארץ, עד כמה שיהיה ניתן לאסיפת "כינוס חירום" שתיערך מיד במוצאי שבת בבית הכנסת 'בית מנחם' בכפר חב"ד. התחלנו לגלגל את הרעיון. בהמשך היו כאלה שסברו שעדיף לדחות קצת את מועד האסיפה, בטענה שכך יתאפשר ליותר אנשים להגיע, אבל אנחנו חששנו שהלהט והבעירה הפנימית תתקרר חלילה והחלטנו על קיום האסיפה המידית.

בחסדי שמים, ההודעה התפשטה כאש בשדה קוצים ומכל הארץ נהרו אנ"ש בהמוניהם לאסיפה, כולם הרגישו שיש כאן משהו בלתי-רגיל, זו לא עוד איזו התבטאות על הוספה במבצע מסוים וכדו' אלא יש כאן 'סימון קו' המצריך התכנסות מיוחדת.

א' דראש חודש אייר 'כינוס חירום' לאנ"ש בכפר חב"ד

במוצאי שבת קודש פרשת שמיני התקיים 'כינוס חירום' לחסידי חב"ד בארץ הקודש, בעקבות שיחת כ"ח ניסן. הכינוס אורגן בידי שליח הרבי שליט"א לבתיים הרה"ח זמרוני ציק שיח'י, שסיפר על האירועים בראיון שהעניק לספר 'ימי בשורה - תיעוד אירועי התגלות מלך המשיח ובשורת הגאולה':

"בבוקר יום שישי, קיבלתי טלפון מאחי יוסף (שבאותה תקופה עבד במוזירות הרבי, בתחום המחשוב) הוא התקשר אליי די המום והחל לספר לי שהרבי דיבר שיחה מאד מאד חריפה עם ביטויים חריגים שאז עוד לא הובנו כל-כך, מנימת דבריו הבנתי את הבלבול בו הם שרויים ב-770 שגם הם לא מעכלים עדיין את השיחה..."

התקשרתי לידידי הרה"ח שמואל פרומר ויחד שוחחנו אודות השיחה ומשמעותה. המסקנה של שנינו הייתה

עניין של רבע שעה

ומה אעשה מחר? איך אוכל מחר להשקיע יותר בהבאת הגאולה.

בהרבה בתי כנסת של אנ"ש ברחבי הארץ מקריאים/לומדים בכל יום קטע בעניני גאולה ומשיח מלבד הקטע של "היום יום". אם את הקטע הזה שהיינו שומעים היינו מעבירים הלאה לעשרה אנשים בלבד שנפגשנו איתם במשך היום, והם היו מעבירים הלאה - הרי בודאי ש"מלאה הארץ דעה" בגאולה ומשיח.

בכל בית חב"ד או בית כנסת חב"ד ישנו ובודאי יכול להתרחב, שיעור רציני, קבוע ועקבי בעניני גאולה ומשיח. שעה שבועית (לכל הפחות), שאנשי הקהילה, המתפללים, הידידים והמקורבים יודעים כי הם מקדישים לתורה הגאולה, וצועדים יחד ובאחדות ב"דרך הישרה" שהורנו מלך המשיח.

זו רק טעימה בלבד ממגוון האפשרויות. הרבי שליט"א מחכה לנו! לי ולך! שנעשה את רצונו ולא את רצוננו. שנפעל באמת וב"עקשנות" בכל יום מחדש לעשות כרצון מלכנו ולהביא את הגאולה השלימה בפועל ממש.

ונסיים עם פתגם מיוחד מ"היום יום" ל' אדר א' "אאמו"ר [הרש"ב] אמר: חסיד יוצר "סביבה". במקרה ולא - עליו לפשפש בכליו, מה מצבו האישי, ועובדה זו כשלעצמה, שאינו יוצר "סביבה" - צריכה לשבור את רוחו כקיסם, ועליו לשאול את עצמו: מה אני עושה, בכלל, בעולם?" העולם מסתכל עלינו - חסידי חב"ד והמקושרים לרבי מלך המשיח שליט"א - כחוד החנית שעל כתפיהם הגאולה מוטלת. אין אחד מאיתנו שלא שמע את השאלה "נו, אז מתי כבר תבוא הגאולה?". ואם המפתחות בידיים שלנו, ברור שנשאר לנו רק להתניע ולצאת לפעולה! לחיים חסידיים!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הכותב הינו שליח כ"ק אד"ש מה"מ בשכונת כרמל צרפתי, חיפה

ה' פעם חסיד שנכנס לכ"ק אדמו"ר מהר"ש ("לכתחילה אריבער"), והתלונן על מצבו בעבודת ה'. הרבי מהר"ש אמר לו: תצום שש

מאות תעניות!

שש מאות תעניות?! נבהל החסיד.

הרבי שהבין כי החסיד נבהל מהתשובה הזו, אמר לו: מה אתה חושב, שאני מתכוון פשוט לא לאכול? זה נקרא "דיאטה"! לא לזה התכוונתי. מה זה שש מאות תעניות? שבכל יום רבע שעה אתה תחשוב אדעתא דנפשך על עצמך, איפה אתה עומד ומה אתה עושה... (ראה לקו"ד ח"ד ע' 1212 ובכ"מ).

ב"שיחה הידועה" של כ"ח ניסן מבקשידורש" מפציר כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח: "שימצאו עשרה מישראל שיתעקשו" ואח"כ מסיים "שימצא מכם אחד, שנים, שלשה שיטכסו עצה מה לעשות וכיצד לעשות".

משיחה זו ועד היום עברו יותר מעשרים וחמש שנה. חזקה על חסידים שעושים המוטל עליהם, ובוודאי שהיו עשרה שהתעקשו וגם אחד, שנים שלשה שטיכסו עצה. אז מה באמת חסר?

ואולי הכוונה היא, שכל אחד מאתנו צריך לקחת את השיחה הזו לעצמו. לא לחפש מסביבו את ה"מטכסי עצות" אלא הוא בעצמו צריך לעשות זאת. בשיחת ש"פ חיי שרה תשנ"ב הודיע הרבי שליט"א ברורות כי כל חסיד הוא שלוחו של הרבי - ועליו להפיץ בסביבתו תורה ומצוות, ואשר ה"שער" הוא קבלת פני משיח צדקנו.

בכל יום מזדמן לכל אחד מאיתנו לפגוש אנשים נוספים, חלקם עדיין אינם חסידי חב"ד בגלוי. העבודה של כל אחד מאיתנו היא איפוא - לשבת כל יום רבע שעה ולחשוב אדעתא דנפש' "היכן אני אוהז". לטכס עצה לא באופן של "זבנג וגמרנו", אלא בכל יום מחדש. לשבת ולשאול את עצמי "איפה אתה עומד ומה אתה עושה?" במה הרבי רוצה שאהיה מונח. מה עשיתי היום

הרבי מלך המשיח שליט"א מחכה לנו! לי ולך! שנעשה את רצונו ולא שנפעל באמת וב"עקשנות" בכל יום מחדש לעשות כרצון מלכנו ולהביא את הגאולה השלימה בפועל ממש

באותו רגע קיבלנו הודעה שהרבי יצא למקוה ומיד יהיה כאן, ידענו שלא נספיק להביא את החתימה שלו, אז הוספנו על הפס"ד שברגע זה הגיע פקס ממנו

הרבי שליט"א דורש:
על כל אחד להתעקש להביא משיח ומיד!
בשיחתו חק' מהר"ח אמר הרבי שליט"א כי "אילו היו נשערים באמת יחד מח"י היה משיח בא כבר מסוף... הדבר היחיד שאוכל לעשות הוא - אני מוטר זאת לכל אחד ואחת מכם - עשו כל מה שאתם יכולים והביאו את המשיח בפועל ממש! וית' רצון, שיימצאו עשרה יהודים, או לפחות שלושה, שניים ואפילו אחד, ש'יתעקשו' וימצאו פתח ארץ ומח לעשות, ויביאו את משיח בפועל ממש!"
לסיק נפ"י ביד רבני חב"ד בארץ חו"ל על נתיבות של כלל אחד מתבקש להגיע!
ה פ א ר ג נ י

▲ מודעת הכינוס לאחר שיחת כ"ח ניסן

הפסק הדין הרבני לאחר כ"ח ניסן

▲ פסק הדין הרבני לאחר כ"ח ניסן

הדו"ח לאד"ש על האסיפה בניו יורק

▲ הדו"ח לאד"ש על האסיפה בניו יורק

במוצאי שבת גדש קהל רב את כינוס החירום. בתחילה דיברו נואמים שונים על הפעולות הנדרשות, בכיוון הכללי של הפצת דברי הרבי אודות הזמן המיוחד וההכנה לגאולה, אבל עדיין הכל היה עוד באיפוק מסוים... בהמשך הכינוס, כפי שתואם בינינו מראש, ניגש הרב שמואל פרומר לרמקול והחל לשאת את הדברים הבאים.

"הלא ראינו ויודעים אנו היטב עד כמה מחשיב הרבי שליט"א את פסקי דין הרבנים, ועד כמה הרבי מדגיש שפסקי ההלכה הללו חודרים בתוך העולם ומשנים את המציאות בהתאם לפסק ההלכה. וגם בעניין זה עצמו ראינו עד כמה הרבי עצמו משתדל ודורש ותובע שרבנים יחתמו על פסק הדין שהגיע כבר זמן הגאולה והיא צריכה לבוא

אם כן הרי ברור שאחד הדברים החשובים ביותר כדי לפעול את התגלות הרבי כמלך המשיח הוא שיצא מכאן פסק דין בשם כל הרבנים הנמצאים כאן כי הרבי שליט"א הוא הוא המלך המשיח והגיע הזמן שהוא צריך להתגלות לעיני כל כמלך המשיח ולהביא את הגאולה האמיתית והשלימה! פסק דין כזה וודאי שיפעל את פעולתו!"

מאותו רגע ואילך, התרופפה האווירה הרשמית של האסיפה..

נעשה רעש ו'טומל' גדול מאד והרוחות סערו בקרב הקהל... כעבור כמה דקות, בהם דיברו הרבנים ביניהם, נפלה ההחלטה לפסוק את העניין... הרב חנון נעמד ולקח בידו את המיקרופון. הקהל כולו קם על רגליו. את ההתרגשות שמילאה את האוויר היה אפשר ממש למשש. עד היום מהדהדות באוזניי ובאוזני רבים קולו העמוק והמיוחד כשהוא רוטט, וביחד עם זה בכל התוקף:

"בשם כל הרבנים הנמצאים כאן, הננו קובעים בפסק דין ברור כי הרבי שליט"א הוא המלך המשיח, ומכיוון שכבר הגיע זמן הגאולה, הרי עליו להתגלות לעיני כל כמלך המשיח ולהביא את הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש".

את מה שהתחולל שם באותם רגעים אי אפשר לתאר במילים. ההתרגשות וההתלהבות הגיעה לשיאים בלתי רגילים כלל. אנשים התחבקו והתנשקו. הרגישו שמשו אדיר קורה כאן. "אין ספק" מסכם הרב ציק "שהאסיפה הזו הבהירה לאנ"ש, כי מה שהיה עד היום כבר לא יהיה בהמשך, אלא מדובר כבר על פעילות ברמה אחרת לגמרי, כשכמובן, העובדה שכעת ישנו גם פסק דין הלכתי הקובע שהרבי הוא מלך המשיח - נתנה עוצמה ותוקף לכל המשך הפעילות בנושא".

הרב אשכנזי מנסח וחותם על פסק הדין

מספר הרה"ח דוד נחשון יו"ר ניידות חב"ד וצבאות ה' בארה"ק: "מיד אחרי האסיפה, יצאתי יחד עם ידידי כאחי הרה"ח אבי טאוב והלכנו לרב מרדכי שמואל אשכנזי המרא-דאתרא של כפר חב"ד.

גם הרב חשב שצריכים לעשות את זה, ומיד התיישב והתחיל לכתוב, בפרט שלאחר האסיפה עוד ישבנו בבית מנחם בכפר חב"ד על העניין. למרות שבאותה שעה הוא קצת נח הרי מיד כשהגענו והצענו את העניין הוא התיישב, והתחיל להכין את פסק הדין". בלילה שלמחרת, טס הרב נחשון ל-770 כשבידיו הפסק הדין המיוחד, על מנת להגישו לרבי שליט"א. בינתיים, הצטרפו רבנים נוספים לפסק הדין ושלחו את חתימותיהם באמצעות הפקס.

ב' אייר תשנ"א

הרבי מקבל בחיך את פסק הדין ומגיב 'ישר כח'

ממשיך ומספר הרב נחשון: "ביום שהרבי הולך לאוהל הוא יוצא לפני כן למקווה, וכך גם באותו יום - ב' אייר. ידענו שהרבי יוצא מיד אחרי התפילה למקווה, והזדרזנו להיות שם

לפני שהרבי מגיע. נשארנו בינתיים בתוך המכונית כדי שמי שעובר ליד לא ישים לב, וחיכינו. היה בידינו גם טלפון סלולרי שלא היה כל כך נפוץ באותם ימים. שבמידה ועוד רב יחתום, נקבל הודעה על כך מהמזכיר במשרד הניידות שנשאר שם לקבל טלפונים דחופים.

תוך כדי שאנו יושבים באוטו ליד המקוה, קיבלנו טלפון שיש עוד חתימה, של הרב לוי ביסטריצקי מצפת, שמצטרף לחתימה שהרבי הוא מלך המשיח וחייב להתגלות תיכף ומיד ממש. שמחנו שיש כבר ארבע חתימות, אבל היה מאד איכפת לנו שאם יש כבר שתי חתימות מארץ ישראל, שתהיה עוד חתימה מארץ ישראל, שיהיה ב"ד מארץ הקודש בלבד.

עוד לפני כן, יצאתי קשר טלפוני עם מזכיר ניידות חב"ד בנצרת-עלית אבי בן זכריה, וביקשתי ממנו שיתקשר לרב גדליה אקסלרוד מחיפה, וישלח לו את הפס"ד, ויסביר לו את המצב, ויבקש ממנו לשלוח את החתימה מיד בפקס למשרד שלנו בניו יורק.

עוברות עשר דקות, ועוד עשר דקות, והרבי שבדרך כלל מגיע מיד אחרי התפילה, לא הגיע גם אחרי שלושת רבעי שעה. אחרי חמישים דקות קבלנו טלפון דחוף מעקיבא המזכיר בני. שעידכן כי הגיע פקס

תן יד לביאת המשיח
 היום חמישי ר' אייר
 היום חמישי ר' אייר
 היום חמישי ר' אייר
 היום חמישי ר' אייר

הכינוס מטעם המטה להבאת המשיח

כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח
 היום חמישי ר' אייר
 היום חמישי ר' אייר
 היום חמישי ר' אייר
 היום חמישי ר' אייר

החתימת המשתתפים על קבלת המלכות

כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח
 היום חמישי ר' אייר
 היום חמישי ר' אייר
 היום חמישי ר' אייר
 היום חמישי ר' אייר

מענה אד"ש מה"מ על החתימות

FAX COVER SHEET
 Station Office
 715 Eastern Parkway
 Brooklyn, NY 11213
 Fax: 718-281-0888

הפקס לכלל השלוחים מהשלוחים אופיס'

עם חתימה של הרב אקסלרוד, שהוא רוצה למסור לנו את זה ביד בדחיפות... באותו רגע קיבלנו הודעה שהרבי יצא למקוה ומיד יהיה כאן, ידענו שלא נספיק להביא את החתימה שלו, אז הוספנו על הפס"ד שברגע זה הגיע פקס ממנו והוא הוסיף על פסק-דין את השורה "הגיע עת אשר כ"ק אדמו"ר שליט"א ישב כמלך המשיח על כסא השם" וחתם, וכתבנו שנביא את חתימתו אחר כך.

כעת היו שלושה רבנים מארץ הקודש ועוד שני רבנים מקומיים, הייתה זו פריצת הדרך. ביום ב' אייר, "לכתחילה אריבער" - חמישה רבנים שחתמו על הפס"ד "מהפכני" הזה, מכתב קבלת המלכות וההתחייבות שלנו מעשרה יהודים. כעת יש ביד משהו לתת לרבי בעניין "עשו כל שביכולתכם".

כאמור לא עוברות שלוש דקות מההודעה שהגיעה החתימה של הרב אקסלרוד, ומודיעים לנו שהרבי כל רגע מגיע. קפצנו מהמכונית ונעמדנו. הרבי מלך המשיח יוצא מהמכונית, וכאילו שהוא מחכה לזה. הוא הולך לכיוון המקווה, אבל נעצר לשבריר שניה, מחכה שניגש אליו. אצל הרבי כל התנועות מהירות וזריזות, וכאן נעצר קמעא מביט אלינו בפנים מאד מאירות.

ניגשתי לרבי ואמרתי שפה נמצאים הפסקי דינים על הרבי מלך המשיח, וכאן זה מכתב מעשרה יהודים. הרבי הסתכל עלי, הסתכל אחר כך על כולם, סקר את הקבוצה שעמדה שם במבט מאיר עם חיוך ואמר: "שר כח, ישר כח" והכניס את המעטפות לכיס הסירטוק, על לוח לבו הקדוש.

הבנו שהפעולה הצליחה ואנו על הדרך הנכונה. היינו נרגשים באופן שפשוט אי אפשר לתאר את זה. אני לא זוכר הרבה זמן את עצמנו ככה. החלטנו שזה לא מספיק וצריך להביא לרבי את הפקס עם החתימה של הרב אקסלרוד, ובאמת כשהרבי היה במקוה, הגיע המזכיר של הניידות בניו יורק בריצה עם הפקס מהרב אקסלרוד.

המזכיר שליווה את הרבי היה הרב בנימין קליין, והוא ראה את היחס החם של הרבי לדברים שהבאנו לפני כן. הבאנו לו את הפקס מהרב אקסלרוד, ואמרנו לו אנו מבקשים שימסור זאת לרבי, וזה בהמשך למה שנתנו לרבי לפני כן. אח"כ הוא סיפר שהוא נתן את

זה לרבי אחרי שהרבי יצא מהמקוה, אז הרבי לקח ושאל אותו האם זה חלק ממה שהם הביאו קודם? והרבי היה מאד שבע רצון, ושוב הרבי הכניס את זה בכיס הפנימי של המעיל".

ג' אייר תש"א

הקמת המטה להבאת המשיח

באסיפה מיוחדת של עסקנים ומשפיעים מרחבי העולם, במשרדי "ניידות חב"ד" בניו-יורק, הוחלט על הקמת "המטה להבאת המשיח". משתתפי האסיפה חתמו יחד על פ"נ לרבי בו הם מקבלים את מלכותו ומתחייבים לפעול להבאת המשיח עד למסירות נפש.

בסיום פ"נ זה נכתבה לראשונה ההכרזה "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" במכתב נוסף, כתב ר' דוד נחשון לרבי על הקמת המטה והפעולות עליהם הוחלט באסיפה, והכניסו לרבי את הדפים עם התוכנית, שימת אנשי המטה וכו'. הרבי הוציא על כך מיד תשובה: "כל זה נלקח להציון אעה"צ".

ד' אייר תש"א

כינוס ראשון של המטה

ביום זה התקיים כינוס מטעם מטה משיח. 770 היה מלא מפה לפה והרבנים דברו ועוררו על פעולות להבאת המשיח. במהלך הכינוס, חתמו 250 חסידים על קבלת מלכותו של הרבי כמלך המשיח, בנוסף הבא: "כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח כל הנאספים כאן מקבלים עליהם מלכותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, לפעול במס"נ בכל רצונו וכל מה שיידרש מאתנו ומתוך שמחה וטוב לבב וכו'".

למחרת הכניס הרב נחשון את החתימות למזכירות, וקיבל עליהם תשובת הרבי: "נת' ות"ח, ותהא פעולה נמשכת ובהוספה והזמ"ג, כנתנית כח דחו"ל וברכתם דכל המוסיף מוסיפין לו, ובמיוחד ברכתו דהקב"ה שתוספתו מרובה כו'. והזמ"ג שבאים מחודש ניסן והשפעתו ונכנסים לחודש אייר (ר"ת האבות ורחל - רגל הד') כמפורש בכמה מקומות. בשנת ה'י" (ת"הא) ש(נת) (א"ראנו) נ(פלאות) אזכיר עה"צ".

ו' אייר תש"א

הכרזת ושירת 'יחי הראשונה

בהתוועדות שבת פרשת תזריע-מצורע, ביאר הרבי מלך המשיח שליט"א את 'הדרך הישרה, הקלה והמהירה לפעול ביאת המשיח על ידי לימוד ענייני משיח וגאולה. לקראת סיום ההתוועדות, איחל הרבי כי בשבת זו עוד לפני תפילת מנחה, נזכה לברך 'שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה' על לידת והתגלות המשיח. לפני חלוקת המשקה, התבטא הרבי שכעת תהיה הכרזה שתישמע בכל סדר ההשתלשלות.

הרה"ח דוד נחשון, עלה והכריז: כיוון שלאחרונה היו פסקי דינים ע"י רבנים ובתי דין בישראל שהגיע עת הגאולה, ולאחרונה ממש ישנם פסקי דינים שהרבי הוא מלך המשיח והוא צריך להתגלות ולגאול את עם ישראל, לכן אנחנו מקבלים עלינו בזאת את מלכותו של הרבי מלך המשיח, לעשות כל מה שיבקש מאיתנו במסירות נפש, ואנחנו כולנו מכריזים: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד! ג' פעמים הכריז יחי, כשבכל פעם עונים אחריו חלקים גדולים יותר מהקהל. חיוך רחב התפשט על פני הרבי באותו רגע.

הקהל ב' 770 היה אפוף שמחה והתרגשות, ורבים בירכו "שהחיינו" בשם ומלכות על התגלות המשיח לה זכו. בצאת השבת התפלל הרבי מעריב בזאל הקטן למעלה. לפני שהרבי נכנס שרו 'יחי' במנגינת "זאל שוין זיין די גאולה", וכשהרבי נכנס עודד את השירה בחזקה בתנועות גופו וידיו הק' במשך זמן ארוך.

מיד עם צאת השבת, הזדרז הרה"ח גדליה שם טוב, מנהל ה"שלוחים אופיס" לשגר פאקס מיוחד לשלוחים ברחבי תבל, בו דיווח על אירועי השבת המרכזיים וכך כתב: לכבוד שליח כ"ק אד"ש מלך המשיח,

היום קם הרב דוד שי' נחשון עם עוד שתיים מאנ"ש בעת חלוקת המשקה בסוף ההתוועדות והכריזו שהננו מקבלים ומכריזים את הכרת מלך המשיח, ומארגנים התוועדות חסידיים בכל רחבי העולם. וסיים שיחי

אדונינו מורינו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד, והקהל ענה יחי (ככה ג'פ).

הרבי דיבר בעת ההתוועדות שהדרך ישרה להביא את המשיח היא ללמוד תורתו והיא ללמוד מאמריו ולקוטי שיחות של נשיא דורנו. הנ"ל הוא פרטים אחדים לפי זכרוני בלבד. ידידך, גדלי' שם טוב.

ט"ז אייר תש"א

חלוקת 'דבר מלכות' ועידוד יחי בפומבי

ביום זה ביקש הרבי מלך המשיח שליט"א, שידפיסו את חוברת "דבר מלכות" קונטרס י"ב כפי שהוא, ותהיה חלוקה של הקונטרסים לאחר ערבית. לאחר תפילות מנחה וערבית עודד הרבי את שירת החסידים: "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" לעיני המצלמות.

"היום הזה, ט"ו אייר מציין שלב חדש ומיוחד בכל היחס של הרבי לעניין הזה של פרסום זהותו כמלך המשיח" אומר הרה"ח שניאור זלמן הרצל בראיון שהעניק לספר "ימי בשורה".

"עד אז, העניין הזה היה מופרך בקרב החסידים, בפרט בשנים בהם הרבי שלל זאת בפירוש, אבל אפילו בזמנים אחרים בהם היה נראה שיש מקום לזה, כמו אחרי השיחה בשמחת תורה תשמ"ו בה אמר הרבי "נשיא הדור הוא משיח... לא תהיה לי שום תרעומת אם יפרשו 'משיח' כפשוטו, משיח צדקנו, מכיוון שכן הוא האמת - שנשיא הדור הוא המשיח שבדור" אבל גם אז, לא חלמו לעשות זאת.

אפילו אחרי ההתוועדות של שבת פ' תז"מ והכרזת ה'יחי', עדיין לא הייתה תחושה שיש פה איזה 'שינוי קו', זה היה נראה כדבר חד-פעמי, ההרגשה הייתה ש"זה קרה, הרבי קיבל את זה ו.. ממשיכים הלאה", אבל בט"ו אייר כששרו 'יחי אדוננו' זה היה משהו אחר לגמרי. זה היה ממש בפומבי, 770 היה מלא באנשים שבאו לקבל את הקונטרס מהרבי שליט"א, והרבי נכנס ולאורך כל הדרך עודד את שירת ה'יחי'...

עבורי, המאורע הזה היווה מסר מהרבי שכל ההגבלות סרו והרבי מעודד את זה בריש גלי ובלי שום פקפוקים. במקום לעצור את זה, או לפחות להימנע מעידוד - להיפך, הרבי מעודד ומקבל את העניין. כאן ראו שוב כיצד הרבי דורש מהחסידים משהו, וכשהם אכן "נמצאים איתו", אז הרבי "איתם" כביכול, מסכים ומעודד אותם, הרבי שידר לנו ש"אני מסכים למה שאתם אומרים. אם זה מה שאתם חושבים שצריך לעשות בשביל ההתגלות, אז אני כאן איתכם".

גילוי שלא היה כמותו מעולם

עצם העניין שהרבי מלך המשיח שליט"א חילק את ה'דבר מלכות' - היה גילוי גדול מאד. זה דבר שלא היה מאז ומעולם, שהרבי יחלק קונטרס של שיחות שלו תחת הכותרת "דבר מלכות" [אפילו את הוצאת ה'לקוטי שיחות' - הרבי לא קיבל כדבר המובן, כשכל עניין הגהת השיחות על ידי הרבי נועד עבור היוצאים להקהלת קהילות' בבתי הכנסת וגם בזה היו שלבים וכו' ואכמ"ל] היה זה פלא עצום שהרבי יחלק כזה דבר.

כשהגישו את הקונטרס לרבי, הרבי ביקש שידפיסו את זה "כפי שהוא" עבור החלוקה, אפילו כמה טעויות כתיב שנפלו בקונטרס, נותרו במקומם כיוון שהרבי ביקש לחלק את זה בדיוק כפי שזה היה נראה. ז. א. שהרבי רצה לחלק את זה במסגרת ובכותרת של "דבר מלכות" ולא לקח את השיחות הללו וחילקם בתור "לקוטי שיחות גאולה ומשיח" וכדו', אלא דווקא במתכונת זו.

בכלל, הפנים של הרבי היו מאד מיוחדות בעת החלוקה, כשדברתי אז עם א' מחבריי ושאלתי אותו מה הוא רואה על הרבי, הוא ענה לי מיד מבלי להסס "אני רואה משיח" וגם אני ראיתי והרגשתי כך, בפרט בסיום החלוקה כשצילמו את הרבי כשה'דבר מלכות' בידיו. ממש היה מעמד רווי הוד שנתן תוקף גדול לכל עניין המלכות של הרבי מלך המשיח שליט"א.

מתקתה לים

לכבודו של הר(ש)בי!

איזה שטורעם מיוחד דורש מאיתנו הרבי מלך המשיח שליט"א בקשר עם שנת הקהל? • האם יש פטור מהתעסקות בתהלוכה למי ששעתו דחוקה? • מתי הורה הרבי שליט"א לתת לילדים דגלים להחזיק בהם בתהלוכה? • והאם יש היתר להקל במעט בגדרי הצניעות לצורך הצלחת התהלוכה? • לקט מיוחד של הוראות מהרבי שליט"א בקשר עם עריכת התהלוכות לכבודו של הר(ש)בי

אם בכל שנה ישנו שטורעם מיוחד בהתאספותם של חיילי הצבא של הדור השביעי, לצעוד יחד בגאון ישראל ברחובה של עיר מתוך שמחה של מצוה, ולעורר את נפשות העוברים ושבים לשמירת תורה ומצוות, בשנת הקהל מקבלת ה'תהלוכה' חביבות מיוחדת - "הקהל את העם האנשים והנשים והטף, למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה' אלוקיכם!"

ובלשון הרב, כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: "יש לעורר גם אודות העניינים שהזמן גרמא - בנוגע לפעולות המיוחדות בל"ג בעומר, יום שמחתו של רשב"י, ובהדגשה יתירה בשנה זו - שנת הקהל, "הקהל את העם האנשים והנשים והטף" (עם מחיצות וכו' כמובן וגם פשוט)!"

1 משיחות בהו"ב תשמ"ה.

מאת: הרב מנחם מענדל דורון

הרב מנחם מענדל הראל

עסק חי

ישבנו להתוועדות רעים בכ"ח ניסן והתוועדנו, בין הדברים אמר אחד החסידים נקודה מעניינת ומעוררת: "רבות אנו מתוועדים על דברי הרבי מלך המשיח ב'שיחה הידועה' 'ומכאן ולהבא טוט אלץ וואס איר קענט', עלה במחשבתי - המשיך - שישנה כאן נקודה מעניינת: באמירה זו, הרבי מלך המשיח הכניס אותנו לתוך 'עידן הגאולה' כך שהיא תהיה עניין אישי של כל אחד ואחת.

"ייתכן ועד אותה עת, ריצד רעיון - הרבי, הוא זה שנמצא בגאולה 'למעלה' ופועל לגלותה למטה, אנחנו נמצאים 'למטה' ופועלים מכוף לגאולה כדי לזרז את בואה. בשיחה זו קבע מציאות חדשה המשנה את דפוס המחשבה הישן. הגאולה היא "עסק שלנו" והינה חלק בלתי נפרד מחייו של כל אחד ואחת. הדרך לגלות זאת (ביאר הרבי בשיחות הבאות), על ידי לימוד ענייני גאולה ומשיח, עיסוק בלימוד התורה וקיום המצוות ובהידור מתוך ידיעה שזה מזרז ומקרב את הגאולה.

כשהגאולה נעשית ה"עסק" של האדם, הרציונל נעשה ממולא וחדור בעניין הגאולה, מהמוח עובר אל הלב ותגובת הגוף אף היא בהתאם 'חי חיים של גאולה' ומהנהגת האדם מושפעת הסביבה לחיות ב'ראש' וחיים של גאולה.

"הדרישה מכל אחד ואחת "עשו כל אשר ביכולתכם" לזכור שתם עידן הראש הגלותי, ומתחילים לחיות בראש גאולתי. על כל אחד מוטל לעשות כל מה שביכולתו, לגלות את הגאולה שבתוכו כך שתאיר ותשתקף ממנו לסביבתו הקרובה והרחוקה, עד לעולם כולו".

"וככל "עסק" השייך לאדם, האכפתיות, רגש האחריות והפעולה הבאה ממנו עצמו היא שונה לחלוטין"...

מתוך ה'שיחה הידועה' עוברים לחודש אייר שתוכנו עיסוק ועבודה פנימית המתייחסת ומתאימה לכל אחד בהתאם לענייניו, מעמדו ומצבו "ספירת העומר". עבודה מיוחדת במינה הלוקחת את ה'עורות העבודים' ופועלת בהם שיאירו כאבן 'ספיר', כך שמתגלה ומאיר היוקר והמעלה הפנימית והייחודית של כל יהודי ומקרינה אור ומשפיעה שפע טוב לסביבה כולה, עד שבערב חג השבועות נמצאים כלל ישראל (גם אלו שמשום מה לא השתתפו בספירה ובעבודה עצמה) במצב הראוי של "עמדו הכן כולכם" ל"קבלת התורה" ובזמננו לקבלת גילוי ה"תורה חדשה מאיתי תצא".

אחת המשימות המיוחדות בחודש אייר, היא אותה

הוראה שמימית שהרבי מלך המשיח, גילה הורה והדריך כיצד לעסוק בה: קיומן של תהלוכות ל"ג בעומר. כדרכו הקדושה בכל העניינים אותם הרבי מגלה ומורה לבצעם במשך השנים, בהם הפך הרבי את העניינים השמימיים לנחלת הכלל. כך גם בתהלוכות ל"ג בעומר הכל אחראין וערבאין לפעול למענם ולהצלחתם. מעניין לראות את הרעיון האמור בפתיחת המאמר משתקף מתוך מכתבו הנפלא של הרבי מלך המשיח על תהלוכות ל"ג בעומר "אל כל ילדי ישראל" (ערב ר"ח אייר ה'תשמ"ז), בו הופך הרבי את אותם ילדים קטנים שעל פניו היו אמורים להיות אלו שמתכוננים לתהלוכות 'רק' כדי לקבלם, נעשים למפעילים הראשיים של התהלוכות בהם ישפיעו את ענייניו של רשב"י.

בתחילה עורך להם הרבי היכרות עם ענייניו של ל"ג בעומר וחשיבותו, מדריך להכנס לתוך העניין בהבנה והשגה, וממקד את המטרה שהדבר יפרוץ מתוכם החוצה בהובלת התהלוכות.

"ודאי ידוע לכם, כי כל דבר חשוב שצריכים לעשותו. דורש שיתכוננו לכך בעוד מועד כדי שהדבר יעשה כראוי. . . ישנו יום חשוב ביותר ל"ג בעומר. . . מן הראוי שכל אחד ואחת מכן יתכונן לכך.

"וביום ל"ג בעומר היום של "שמחתו". . . תקיימו כינוס. . . וכן תערכו תהלוכה במקום מגוריכם, כדי לפרסם עוד יותר את הקשר שלכם עם התורה באמצעות רבי שמעון בן יוחאי. . ."

מומלץ ללמוד עם הילדים את המכתב וכן את המכתב להורי ילדי ישראל שנשלח בסמוך.

מכתבו של הרבי משקף כאן דרך, כשהנושא נעשה עניין של ה'קטן' ה'תחתון' האור שבוקע ממנו הוא שלא בערך, וממשיך וסוחף אחריו גם את ה'גדול' הנעלה ממנו.

הנה כי כן מתקרבים ל"ג בעומר, יום שמחתו של רשב"י בו כל אחד ואחת מאיתנו יעסוק ומתוך חיות, התלהבות ושמחה בתהלוכות ל"ג בעומר.

ברור הדבר שאחרי כ"ה שנים של התחדשות בלימוד ענייני גאולה ומשיח, מתוך נטילת אחריות להבאת הגאולה, יבקע ויאיר אור זה מתוכנו ויסחוף את הסביבה כולה שתחוש את הבשורה והנבואה "שישו ושמחו בשמחת הגאולה הנה הנה משיח בא".

הכותב הינו שליח כ"ק אד"ש מה"מ בשכונת הדרום צפת עיה"ק ת"ו

כשהגאולה נעשית ה"עסק" של האדם, הרציונל נעשה ממולא וחדור בעניין הגאולה, מהמוח עובר אל הלב ותגובת הגוף אף היא בהתאם 'חי חיים של גאולה' ומהנהגת האדם מושפעת הסביבה לחיות ב'ראש' וחיים של גאולה.

בשנה זו במיוחד, מוטל על כל אחד ואחת מאיתנו לעשות כל התלוי בו, ויותר מכל התלוי בו, כדי להביא להשתתפות מקסימלית של ילדי ישראל בתהלוכה, ועד ליעד הנכסף שהוצב על ידי הרבי מלך המשיח שליט"א כבר בשנה הראשונה לקיומם של התהלוכות בכל רחבי העולם: "להשתדל שלא ישאר ילד יהודי בארצנו הקדושה שלא יטול חלק בתהלוכה!"... והיות ש"איני מבקש אלא לפי כוחם", בוודאי שיש לנו גם את הכוחות לכך, ולא נותר לנו אלא לעשות את שמוטל עלינו מבלי להתחמק.

הכנה ראויה

בנוהג שבעולם, שכלל שערכו של המאורע נעלה יותר, מתכוננים אליו זמן רב יותר, ומקדישים מאמץ רב יותר שההכנה תהיה בצורה הטובה ביותר.

כאשר מדובר על זמן סגולה כיום שמחתו של רשב"י, וכשרוצים להביא לידי כך שישתתפו בתהלוכה כל ילדי העיר, לא מספיק לסמוך על ההשגחה העליונה שתביא את אנשי העיר עם טפם ובני ביתם אל כיכר העיר בצהרי ח"י באייר באופן של 'אתערותא דלעילא', אלא מוטל על כל אשר בשם חסיד יכונה להשתתף בהכנות לתהלוכה, הן בפרסום על דבר התהלוכה, והן בשאר ההכנות הנצרכות לכך בגשם וברוח.

כנראה שהרבי מלך המשיח שליט"א לא סומך רק עלינו, המבוגרים, ומטיל את העבודה על הילדים²,

ודורש שהם יהיו אלו שיארגנו את התהלוכה ויפרסמו עליה, והם אלו שיעוררו את המבוגרים ויבקשו מהם עזרה...

וכבר הובטחנו באופן מפורש, שגם אם מדובר על שעת הדחק, והמצב בבית יחד עם הלחץ בעבודה גורמים לנו לחשוב שההכנות לתהלוכה מוטלות על מנהל בית חב"ד (ואנחנו רק נשתדל לבוא לתהלוכה 'בזמן אמת' ולסייע ברגע האחרון במה שנוכל) "ואפילו כאשר כן הוא המצב לאמיתתו" - הרי "כדאי הוא רשב"י לסמוך עליו בשעת הדחק", וכדאי להתאמץ ולהשתדל להשתתף באופן ממשי בהכנות לתהלוכה בהיקף הכי רחב ובאופן הכי טוב, ורשב"י לא יישאר חייב...³.

לא סתם 'לעשות רעש', אלא 'תהלוכה' בדווקא!...

ביום שמחתו של רשב"י, ביקש הרבי מלך המשיח שליט"א והדגיש באופן מפורש, שלא מדובר רק על כינוס ילדים, או על מפגן עוצמה יהודי, אלא על תהלוכה בדווקא, ותהלוכה כזו שניכר עליה בבירור שמטרתה היא 'ללכת' ולהוסיף בענייני תורה ומצוות, "ילכו מחיל אל חיל".

ומספר פעמים הורה הרבי שליט"א באופן ברור, שצריכה להיות "תהלוכה כפשוטה". מתאספים והולכים כולם יחדיו (כל הציבור כולו, "אל תפרוש מן הציבור")⁴.

את התהלוכה מקיימים דווקא ברחוב, מתוך מטרה

כפולה:

(א) להראות 'לעיני כל העמים' בגאון יעקב את דביקותם של ילדי ישראל בערכי התורה הנצחיים.

(ב) לבטא את העובדה שהתורה מגיעה לכל מקום, בלי שום מחיצות⁵.

בעת התהלוכה, יש להכריז עם הילדים את שנים עשר הפסוקים ומאמרי חז"ל, ולתת להם להחזיק בידיהם "דגל או שלט" - כלשון הרבי מלך המשיח שליט"א⁵ - כאשר עצם העובדה שהילד צועד ברחוב כשהוא אוזן בידיו ענינים הקשורים עם תורה ומצוות, מתחבר הוא לתוכן הכתוב על הדגל או על השלט, והדבר פועל עליו לאורך זמן ומוסיף בקשר שלו עם תוכן זה באופן של 'פעולה נמשכת'.⁶

לרבי שליט"א נגרמה קורת רוח רבה כאשר הבחין בכתר המעטר את ראשיהם של הצועדים בתהלוכה, ואף למד מכך הוראה בעבודת ה'⁶.

כמובן וכפשוט, שכהוראת הרבי מלך המשיח שליט"א יש לנצל גם הזדמנות זו ולדאוג שכל המוצגים והשלטים שנותנים לילדים להחזיק יהיו חדורים בנקודה העיקרית - קבלת פני משיח צדקנו - "השער שדרכו עוברים כל עניני השליחות", ובאופן שיראו על הילדים שהם 'משיחי'.

יחד כל ילדי ישראל

ענינו העיקרי של רשב"י היה, שהסיר את המחיצות בין פנימיות התורה ונגלה דתורה, דבר המתבטא בין השאר בכך ששמו מוזכר אין ספור פעמים בנגלה דתורה, ויחד עם זה, גילה והמשיך לעולם את ספר הזוהר, ספר היסוד של פנימיות התורה.

זוהי הסיבה, של"ג בעומר מוקדש להוספה באחדותם של ישראל, וסיסמת התהלוכות שהתקבלה על ידי הרבי מלך המשיח שליט"א היתה "יחד כל ילדי ישראל", אותה קישר הרבי שליט"א לפסוק "הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד" - שקשור במיוחד לרשב"י ולפעולותיו בעולם.

יחד עם הדרשה להוסיף באחדות, ולהביא לתהלוכה "אנשים נשים וטף", טרח הרבי שוב ושוב להדגיש ולהבהיר שיש לשמור על הקפדה מירבית של כל כללי הצניעות, האנשים לחוד והנשים לחוד, ואין חס ושלוש שום היתר לנהוג בזה קולא לצורך 'הצלחת' התהלוכות.

הצעות לתהלוכה

בשנת תשמ"ט הציע הרבי מלך המשיח שליט"א הוראות מעשיות כיצד למלא את התהלוכה בתוכן יהודי, וכפשוט שאצל כל חסיד הצעה של הרבי שליט"א היא

4 ל"ג בעומר תשד"מ.

5 אחו"ק תש"מ.

6 שיחור"ק תשמ"ע' 201.

פקודה. להלן מובאים הדברים בשילוב עם הוראות אחרות משנים נוספות:

תורה - ללמוד עם הילדים חלק מפרשת השבוע השייכת לאותו היום, ולעורר אותם שגם הם צריכים ללמוד תורה כמו רבי שמעון בר יוחאי, שהתורה היתה כל חייו, ואף הם צריכים בשעה שלומדים להיות שקועים בלימוד כאילו אין להם עוד שום דבר אחר לעשות.

עבודה - לומר עם הילדים את מזמור ל"ג בספר תהילים, תפילתו של דוד המלך נעים זמירות ישראל.

גמילות חסדים - נתינת צדקה במספר ח"י כפי המתאים לתאריך בחודש, ח"י באייר.

בנוסף, הורה הרבי מלך המשיח שליט"א לספר לילדים אודות בעל ההילולא, ולעורר את הילדים לקבל על עצמם החלטות טובות בענינים המיוחדים לרשב"י, הן בלימוד התורה - ללמוד יותר ממה שהיו רגילים עד עכשיו, והן באהבת ישראל - באופן של 'נהגו כבוד זה בזה'.

יחד עם זה, הורה הרבי שליט"א ב'פאראד' שנערך בל"ג בעומר תש"נ ש"יש לקצר בכמות בהדברים הנאמרים" שהרי ביום רגיל הילדים הולכים ללמוד בתלמוד תורה, ואילו בל"ג בעומר הם אינם הולכים לחיידר, ומשתתפים במקום זה בתהלוכה שהיא עיקר ענינו של היום...

בקשה נפשית

בהתוודעויות שנערכו ב'שנת הקהל' תשמ"ח בסמיכות לל"ג בעומר, ביקש הרבי מלך המשיח שליט"א שהעוסקים בתהלוכה לא יעשו זאת מהשפה ולחוץ, אלא יעשו השתדלות שכל עניני ל"ג בעומר יהיו 'מונחים' אצלם, יצאו מהלב, ובמילא גם יכנסו אל הלב ויפעלו על הילדים.

הרבי שליט"א הוסיף והתבטא שזוהי בקשה נפשית, להשתדל להסביר לילדים את ענינו של רשב"י בסגנון המתאים להם, ובאופן שיפעל עליהם.

יהי רצון, שעל ידי קיום הבקשה הנפשית של הרבי מלך המשיח שליט"א בנושא התהלוכות, נזכה לגרום נחת רוח למשלח, ולומר לו "עשינו שליחותנו, ועתה עשה אתה את שליחותך והבא את הגאולה תיכף ומיד ממש", ומקיום הבקשה הנפשית של הרבי נבוא תיכף ומיד לקיום "הבקשה הנפשית של כל אחד ואחת מישראל, שתהיה כבר הגאולה האמיתית והשלימה, ובאופן ד"מיד הן נגאלין!"⁷...

"הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרף אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה' אלקיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת".⁸

ביקש הרבי מלך המשיח שליט"א שהעוסקים בתהלוכה לא יעשו זאת מהשפה ולחוץ, אלא יעשו השתדלות שכל עניני ל"ג בעומר יהיו 'מונחים' אצלם, יצאו מהלב, ובמילא גם יכנסו אל הלב ויפעלו על הילדים.

'פאראד' שלא מן המנין

סקירה על אחד המצעדים ("פאראד") היותר מיוחדים שנערכו בחצרות קדשנו לרגל ל"ג בעומר. נערך בשנת ה'תשל"ו למרות שלא חל ביום החופשי - "סאנדיי", בהמשכו נבחרו 12 הפסוקים המפורסמים, ובו לראשונה יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א חגור בגארטל • בשעה 11:30 יצא אד"ש וביחד עימו השמש ברקיע" - ויהי בארבעים שנה...

מאת: מ' חוקר | הביא לדפוס: יוסף יצחק לוי

יעקב יהודה העכט הכניס פתק לכ"ק אד"ש בעד הצלחת הפאראד בכלל ובפרט בנוגע למוזג האויר שיהיה טוב, וצירף דמי פ"נ בסכום של ל"ג דולר. ביום שני הודיע כ"ק אדמו"ר שליט"א שמקווה להשתתף ב'פאראד', וידיעה זו הוסיפה במרץ העבודה.

בשלב ההכנות האחרונות לתהלוכה התעוררה שאלה - היכן להעמיד את הבימה עבור כ"ק אדמו"ר שליט"א? העוסקים בדבר העלו שלוש רעיונות אפשריים: א) על יד 770. ב) בכביש השירות [סרוויס] מול 770 קרוב יותר לכביש. ג) במרכז הכביש של קינגסטון ואיסטערן פארקווי. לבסוף הציעו את שלושת ההצעות לכ"ק אדמו"ר שליט"א, והוא בחר שהבימה תהיה על יד 770.

בליל ל"ג בעומר עבדו על בניית התצוגות שעל גבי המשאיות [הפלטפורמות] כל הלילה עד הבוקר ממש. כמו כן בנו בימה גדולה במדרגות של 770 מהמקום בו כ"ק אדמו"ר שליט"א עומד.

בשעה 6:00 בבוקר ירד גשם חזק, וביקשו לטלפן לבית כ"ק אד"ש ולעורר רחמים... בשעה 7:00 יצאה השמש, אבל רבע שעה אחרי זה שוב ירד גשם חזק, ובלב כולם הדאגה, כי זהו הזמן שההורים צריכים לשלוח את הילדים, ואפילו אם

בכדי שישלחו את התלמידים להשתתף באופן מסודר, אך היתה קצת עגמת נפש כי היו כאלה מחוגים אחרים שפעילות זו לא מצאה חן בעיניהם, והשתדלו לדבר עם בתי הספר שלא ישתתפו. חלקם אף ארגנו חגיגת ל"ג בעומר במקום אחר והזמינו את בתי הספר להשתתף בחגיגתם, אך מכיוון שלפי תחזית מזג האויר ביום שני היה צפוי גשם בל"ג בעומר, ביטלו כמה וכמה מבתי הספר את השתתפותם. בנוגע לענין השני, הוקם 'ועד' שעבד במיוחד בנוגע לקבלת רשיונות לסגור את איסטערן פארקווי, לארגן מדריכים ומדריכות, ועבדו טוב ב"ה.

התמימים ואנ"ש חשבו שבשבת פרשת בהר ט"ו אייר תתקיים התוועדות מצד כמה טעמים, ובפרט ששבת זו היא שבת שלפני התהלוכה, אך לפועל לא התקיימה התוועדות.

כל השבוע היו עסוקים עם הפאראד, וב"ה כבר היה נראה שהוא יתקיים מאוד בהצלחה. בשלב זה עוד לא נודע בבירור האם כ"ק אדמו"ר שליט"א ייצא וידבר לפני הילדים, אבל כנראה שאכן כך יהיה, בפרט לאחר שנודע שביקש להכין שידור חי מהתהלוכה למירון ליד ציון הרשב"י.

כאמור, ביום שני היתה התחזית שירד גשם, ור'

זכורה באופן מיוחד כיוצאת מן הכלל. מדובר בשנת תשל"ו - לפני ארבעים שנה בדיוק, ומכיוון שאחרי ארבעים שנה עומד אדם על דעתו של רבו, נעסוק כאן בתהלוכה של אותה שנה בהרחבה.

האמת היא שלפי הסדר הרגיל, כלל לא היתה אמורה להתקיים תהלוכה באותה שנה, מכיוון של"ג בעומר חל אז ביום שלישי ולא ביום ראשון, אלא ששנה זו זכתה לתואר וכתורת מיוחדים. באותה שנה יצא כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בקריאה ששנת תשל"ו תהיה "שנת החינוך", ואכן בהמשכה ביקש שכל ילד וילדה ישננו את שנים עשר הפסוקים ומאמרי חז"ל. עד מהרה החליטו החסידים כי אין מתאים משנה שכזו לערוך בה 'פאראד' מכובד לכל הדעות, וכך יצאה לדרך התהלוכה הגדולה ביותר שהתקיימה, כפי שהיא זכורה למשתתפים מאותן השנים.

ביומני התקופה אנו מוצאים תיאור מפורט ומרתק על האירועים וההתרחשויות סביב ה'פאראד' המיוחד:

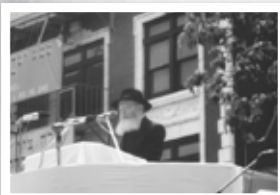
מאז שהוחלט ביום ב' אייר שהתהלוכה תהיה גדולה כמו בימי ראשון, עבדו כל האברכים והבחורים באופן נפלא, הן בנוגע להשגת ילדים וילדות והן בנוגע לשאר הסיפורים והארגון. בקשר לענין הראשון דאגו להיות בקשר עם בתי הספר

תהלוכות ל"ג בעומר אצל הרבי מלך המשיח שליט"א החלו כבר באמצע שנות ה'יודים, אז אספו ילדים יהודים ביום ל"ג בעומר, בתחילה לכינוס, ובשנים הבאות גם ל'פאראד' - תהלוכת ל"ג בעומר. בהמשך נקבע הסדר ש'פאראד' יתקיים רק כאשר ל"ג בעומר חל ביום ראשון. הסיבה לכך היתה מפני שרוב הילדים המשתתפים ב'פאראד' באותם ימים למדו ב'פאבליק סקול' (בתי הספר העממיים), ויום החופש השבועי שלהם היה ביום ראשון, לכן רק ביום זה יכלו לארגן אירוע בסדר גודל מכובד של אלפי ילדים משתתפים.

בשנת תשכ"ו התהלוכה כבר 'חרגה' מהמתכונת הרגילה בה התקיימה בשנים הקודמות. באותה שנה השתתפו באירוע מלבד תלמידי בתי הספר העממיים גם תלמידים של ישיבות ומוסדות חינוך יהודיים. כך צעדו אלפי ילדים בשדרת 'איסטערן פארקווי' המרכזית ונשאו שלטים שקראו ללכת בדרך התורה והמצוות ולהתחזק בשמירת היהדות.

החל מאותה שנה הפך ה'פאראד' לאחד האירועים הגדולים והמרכזיים בחיי היהדות הניו-יורקית. אלפי אנשים וילדים החלו מגיעים לחגיגות ל"ג בעומר בקראון הייטס, אל מול הבנין בעל שלושת המשולשים והלבנים האדומות.

בנושא זה של תהלוכות ל"ג בעומר, שנה אחת

כ"ח חי ועכשווי

חבלי ההיסטוריה, המציעים לנו התרפקות על זכרונות מימי האור, או סתם קריאת יומני נ"א-נ"ב למפרע, אבל כאשר נזכרים שעבורנו נכתב המשל על המלך שבא למדינה, ותפקידנו הוא לגלם במציאות את דמותו של הפיקח מהסיפור, אזי אי אפשר להרשות לעצמנו דברים שהיו מתקבלים בזמנים אחרים.

ובסגנון אחר: גם אם קריאתו של הרבי מלך המשיח שליט"א "עשו כל אשר ביכלתכם" אינה "מזעזעת עמקי נפש", בכל אופן היא צריכה להיות נשמע תמיד באזנינו מוחנו וליבנו" בהיות שהיא יוצאת "מקרב נפשו פנימה", ואם כן - על מה אנחנו מחכים? להתוועד בכ"ח ניסן זה טוב, לטכס עצה זה חשוב, אבל לא יימלט מהיות מעשה בפועל, פרסום בשורת הגאולה והגואל והפצה בשופי של כל חומר המשרת מטרה זו. כי כ"ח ניסן תנש"א הוא רק כאשר הוא מורגש בתשע"ו אלף

עבורנו נכתב המשל על המלך שבא למדינה ותפקידנו הוא לגלם במציאות את דמותו של הפיקח מהסיפור

פעמים ככה.

ומינה אזלינן לחודש אייר המושבע במועדי ימי התגלות המשיח משנת תנש"א, וגם כאן יומני התקופה צריכים להיקרא "עובר לעשייתן": הגשת ה'פסק דין - בחזקת משיח' והכרזת 'יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד' לראשונה בפני הרבי מלך המשיח שליט"א, 'נזכרים ונעשים' בהפצת עלונים וכרטיסי משיח באירועי הקיץ בשונים. חלוקת ה'דבר מלכות' ועידוד שירת 'יחי' לעיני המצלמות, חיים ומחיים בתהלוכת ל"ג בעומר חדרה בשליחות היחידה המפרסמת לכל רואיה מהו ומיהו משיח.

"ועוד והוא העיקר - שיפעלו שתהיה הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש, תיכף ומיד ממש, ומתוך שמחה וטוב לבב".

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הכותב הינו איש חינוך בכפר-חב"ד; חבר מערכת ההוצאה לאור של 'ממש'

יש נקודות זמן שהכל מסכימים כי ניתן להורות עליהן באצבע ולומר: כאן הכל השתנה. מה שהיה כבר לא יהיה. עידן חדש החל.

הדבר נכון בתחומים רבים, מפתרונות הנדסה והרמה עובר דרך תגליות רפואיות וכלה בהמצאות טכנולוגיות מרחיקות לכת. אלה מעניינים את שאר בני התמותה הממלאים את כוכב ארץ, המון העם ואומות העולם.

אך אנו - אמנם מתי מעט, אבל 'אנשי משה' - האמונים על דברי חז"ל "לא איברא עלמא אלא למשיחא", מודדים את הדברים אחרת. אצלנו היסטוריה, כמו כל דבר אחר, נבחנת על פי קריטריונים אחרים. מבעד למשקפיו העולם כולו נצבע בגווני התגלות משיח / דירה בתחוננים / בשורת הגאולה.

הן אמת שעל התחלת 'תקופה חדשה' יש רק אחד ויחיד שיכול להכריז, הוא ניהו כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. אבל בפשטות כל חסיד בעל רגש בריא, מוכשר להרגיש בנפשו בפרוס עלינו תקופה חדשה, בבחינת "אילו לא ניתנה תורה...", כי יש דברים שאתה לא צריך שיאמרו לך במפורש.

...

כאשר רוצים לתאר אירוע דרמטי במיוחד, מקובל לכתוב בדרך כלל "מי שלא היה לא יבין את התחושה", אולם מליצה זו לא יכולה לה, "לשיחה הידועה". כי מי שלא יבין את התחושה ולו מקריאה בלבד עלי ספר של הזעקה המדהדת "טוט אלץ וואס איר קענט", מי ערב לו שאם היה נוכח במקום היה מבין זאת?...

אפילו מי שלב אבן בקרבו אינו יכול להמשיך לראות בחורבנו של בית המקדש כל עוד הוא לא נבנה בימיו, כעדותו של נשיא דורנו, ואם באזובי הקיר נפלה שלהבת של קדחתנות ותזזיתיות למעשה בפועל, מה יאמרו עשבי השדה וארזי הלבנון?

לעיתים שלא במודע עלולים אנו ליפול ברשתם של

ליד כ"ק אדמו"ר שליט"א עצרו מעט בכדי שיוכל לסקור את הכל. כ"ק אדמו"ר שליט"א חייך ומחא כפיים בידיו הקדושות וכן נפנף להם בידו הק', וראו שנגרם הרבה נחת והוא מרוצה ב"ה.

באמצע התהלוכה שוב התכסו השמים בעננים והחלו להרגיש טיפות גשם, ואמרו לר' יעקב יהודה העכט שיבקש ברכה שהשמש תצא. הרב העכט אמר בקול רם באופן שכ"ק אדמו"ר שליט"א ישמע "בטח השמש תצא שוב החוצה", ואחרי כמה רגעים זרחה השמש...

לאחר התהלוכה צעדו יחד כל הילדים לעבר הפארק, שם חילקו להם אוכל, ברכו אותם ודיברו איתם בעניני יהדות, ואחר כך התפזרו לבתיהם שמחים ומרוצים.

לאחר שהסתיימה התהלוכה שרו את ניגון ההקפות של רבי לוי יצחק. הרבי סימן לר' משה העכט לרקוד והוא החל לרקוד עם אחד, ואחר כך הצטרפו אליהם עוד. לפני שכ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס ל770 בשעה 13:40, הכריז ברמקול "לשנה הבאה בירושלים".

אחר כך נודע שבאותו הזמן שבקראון הייטס זרחה השמש, ירד במנהטן גשם חזק. השוטרים ששמרו על הסדר ב'פאראד' דיברו במכשירי הקשר עם חבריהם במנהטן ודיווחו שהתהלוכה ממשיכה לפארק. השוטרים במנהטן לא הבינו ושאלו איך מתאפשר בכלל לעשות תהלוכה כעת, הרי יורד גשם מאוד חזק? ענו להם השוטרים מקראון הייטס: כאן השמש זורחת! והיה לפלא גם בעיניהם, עד שאמרו שזהו מופת גלוי מהראבי"י...

המענה של כ"ק אדמו"ר שליט"א אודות ה'פאראד' היה: נת' [נתקבל] ות"ח ת"ח [תשואות חן]. והיה רצון שהמדובר יהי' לפועל שהמעשה הוא התכלית.

היומן מסתיים בדיווח: את התהלוכה הראו בכל רשתות הטלוויזיה, וגם היה סיקור מצולם בכל העיתונים. גילוי אלוקות.

אחרי זה ישתנה מזג האוויר לטובה זה כבר לא יועיל. ועזר ה' אשר בשעה 8:00 נהיה יותר טוב, אבל לפועל היו כמה מקומות שההורים חששו לשלוח הילדים. בשעה 9:00 שוב התכסו השמים בעננים, ומפקדי המשטרה אמרו למארגנים שכדאי לעשות משהו כדי שלא ירד גשם...

בשעה 9:45 הגיע כ"ק אדמו"ר שליט"א ל770, וכבר רבע שעה לפני סגרו את רחוב איסטערן פארקווי

מאלבני עד ניו יורק. כמו כן סגרו את רחוב קינגסטון ואת רחוב אמפיר. בשעה 10:00 החלו להגיע האוטובוסים שהביאו את הילדים מרחבי ניו יורק וכן מפילדלפיה, ועד השעה 11:00 כבר הגיעה כמות נכבדה של תלמידים, ולפי הרשימות השתתפו כ-5,000 ילדים. לפני שכ"ק אדמו"ר שליט"א יצא הציע ר' משה פנחס הכהן כץ שכל הכהנים יברכו את הילדים בברכת כהנים. היו שאמרו שהיה זה על פי הוראה מכ"ק אדמו"ר שליט"א.

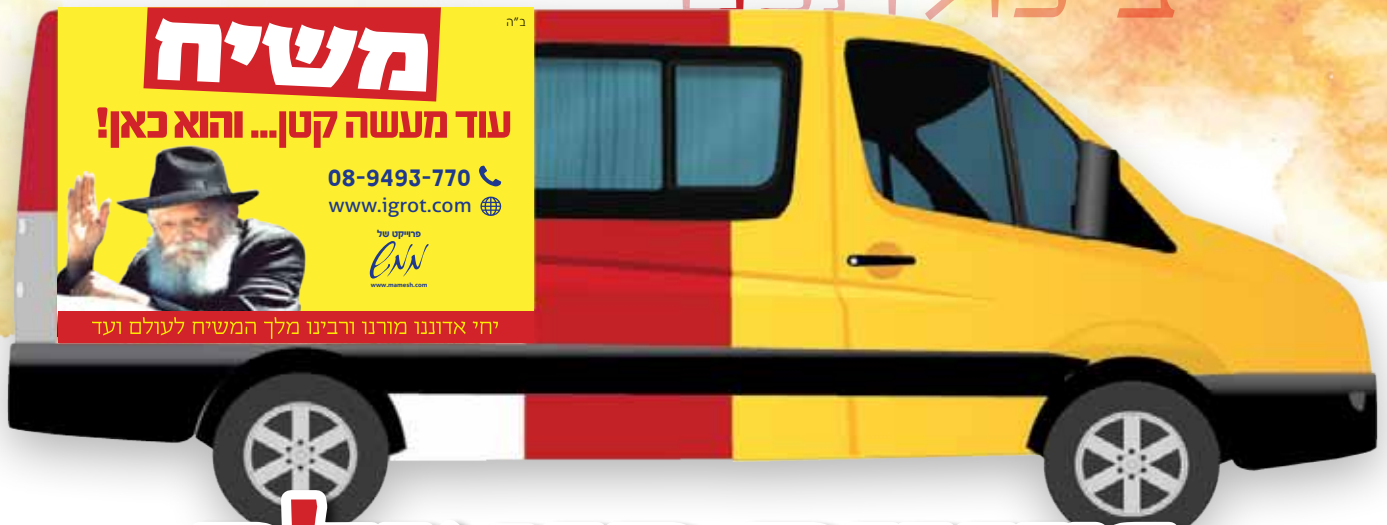
בשעה 11:30 יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א אל ה'פאראד' - בפעם הראשונה כשהוא חגור ב'גארטל' - ובאורח פלא בדיוק באותם רגעים זרחה השמש ברקיע. כ"ק אדמו"ר שליט"א עמד על בימה גבוהה והחל לומר שיחה עד 12:15, עם שלוש הפסקות באמצע. הרב יעקב יהודה העכט עמד ליד על בימה יותר נמוכה ובהפסקות שבין השיחות תירגם את הדברים לאנגלית עבור הילדים. היתה זו פעם ראשונה שיש הפסקות באמצע בין השיחות, כי בדרך כלל כ"ק אדמו"ר שליט"א נוהג לדבר שיחה אחת שלימה, ורק אחר חוזרים ומתרגמים את הדברים. אחר כך נודע שבדיוק באותו זמן נחתך חוט הטלפון דרכו עבר השידור לארץ הקודש, ועד להמשך השיחה כבר הצליחו לתקן זאת, ויהי לפלא.

תוכן השיחה היה בעניין ל"ג בעומר שקשור עם שני התנאים ר' עקיבא ור' שמעון בר יוחאי. כ"ק אדמו"ר שליט"א הציע שנוסף על הפסוקים שהילדים כבר למדו ולומדים בעל פה, ילמדו גם את הפסוק "בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ", וכן "ושנתם לבניך", ועל דרך זה מאמרי חז"ל וקטעים מספר התנאים.

מיד לאחר השיחה התחילה התהלוכה. לאחר הדגל האמריקאי הלך אלי ליפסקר עם המתופפים שלו, כשעברו על יד כ"ק אדמו"ר שליט"א נעמדו לכמה רגעים, וכ"ק אדמו"ר שליט"א נהנה מנגינתם. כן עברו כל הילדים וגם כל המשאות עם המוצגים שנבנו בהשקעה והיו יפים מאוד, וכאשר הגיעו

"עשו כל אשר
ביכולתכם"

מוניות הגאולה

לראשונה בפרסום בשורת הגאולה!

114 מוניות גדולות יסתובבו בצירים המרכזיים
ברחבי ארץ ישראל, החל מכ"ח ניסן למשך חודש שלם, בקמפיין
ענק שעלותו למעלה מ-160,000 ₪.

קחו חלק בהתגלות!

תרמו מונית אחת בעלות 1,440 ₪
או תרמו מונית לשבוע אחד בעלות של 360 ₪
אפשרות לתשלומים נוחים

שמות התורמים יועברו לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לברכה והצלחה
כשותפים לפרויקט הענק של השליחות היחידה: "קבלת פני משיח צדקנו!"

לשותפות חייגו או שלחו הודעה עכשיו: 054-2248-770

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!